

UCHWAŁA Nr 513.93.2026 r.
ZARZĄDU POWIATU SIERPECKIEGO
z dnia 10 września 2026 r.

w sprawie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie

Na podstawie art. 32 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2025 r., poz. 1684 z późn. zm.) w związku z art. 54 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634 z późn. zm.), Zarząd Powiatu Sierpeckiego uchwala, co następuje:

§ 1. Wnosi się skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na decyzję Zarządu Województwa Mazowieckiego nr 19/2026/RF-I-SE.433.1.15.2026AD z dnia 13 sierpnia 2026 r. utrzymującą w mocy decyzję Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych Nr 16/2026-WP/17/2026 z dnia 26 czerwca 2026 r.

§ 2. Treść skargi, o której mowa w § 1 zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Do podpisania skargi w imieniu Zarządu Powiatu Sierpeckiego upoważnia się Pana Przemysława Burzyńskiego – Starostę Sierpeckiego oraz Pana Dariusza Lazarowskiego – Członka Zarządu.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Staroście Sierpeckiemu, w tym zobowiązuje się go do przesłania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Zarządu Województwa Mazowieckiego.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Zarząd:

Przemysław Burzyński	- Przewodniczący
Wojciech Adam Rychter	- członek
Sławomir Grzegorz Krystek	- członek
Dariusz Lazarowski	- członek
Mariusz Olewnik	- członek

Przemysław Burzyński
Elektronicznie podpisany przez Przemysław Burzyński
Data: 2026.09.10 14:22:06 +02'00'

nieobecny
Sławomir Krystek
Elektronicznie podpisany przez Sławomir Krystek
Data: 2026.09.10 14:55:52 +02'00'

Dariusz Lazarowski
Elektronicznie podpisany przez Dariusz Lazarowski
Data: 2026.09.10 14:49:38 +02'00'

Mariusz Olewnik
Elektronicznie podpisany przez Mariusz Olewnik
Data: 2026.09.10 14:56:53 +02'00'

Sierpc, dnia 10 września 2026 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

ul. Jasna 2/4

00-013 Warszawa

za pośrednictwem:

Zarządu Województwa Mazowieckiego

Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie

ul. Jagiellońska 26

03-719 Warszawa

Skarżący:

Powiat Sierpecki

ul. Świętokrzyska 2a

09-200 Sierpc

REGON: 611016169

NIP: 776-16-76-252

adres do e-Doręczeń: AE:PL-87075-69074-IVTTD-27

reprezentowany przez Zarząd Powiatu Sierpeckiego

Organ: Zarząd Województwa Mazowieckiego

Znak sprawy Organu II instancji: RF-I-SE.433.1.15.2026.AD

Znak sprawy Organu I instancji: MJWPU.WP.420-2920/15

Wpis sądowy: 200,00 zł

Skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie

**na decyzję Zarządu Województwa Mazowieckiego nr 19/2026/RF-I-SE.433.1.15.2026.AD
z dnia 13 sierpnia 2026 r., utrzymującą w mocy decyzję Mazowieckiej Jednostki Wdrażania
Programów Unijnych Nr 16/2026-WP/17/2026 z dnia 26 czerwca 2026 r.**

Działając w imieniu Powiatu Sierpeckiego (dalej jako „Powiat”), na podstawie art. 50 § 1 w zw. z art. 52 § 1 w zw. z art. 53 §1 w zw. z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (dalej jako „p.p.s.a.”), zaskarżamy decyzję Zarządu Województwa Mazowieckiego nr 19/2026/RF-I-SE.433.1.15.2026.AD z dnia 13 sierpnia 2026 r., utrzymującą w mocy decyzję Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych Nr 16/2026-WP/17/2026 z dnia 26 czerwca 2026 r., w części **dotyczącej należności ubocznych**, tj. w zakresie, w jakim Organ II instancji utrzymał w mocy rozstrzygnięcie dotyczące odmowy umorzenia odsetek od należności głównej, obowiązku zapłaty odsetek, rozłożenia odsetek na raty, ustalenia opłaty prolongacyjnej oraz obowiązku zapłaty opłaty prolongacyjnej.

Zaskarżonej decyzji zarzucamy:

1. Naruszenie art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o finansach publicznych (dalej jako “u.f.p.”), poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, że zastosowanie ulgi w postaci częściowego umorzenia należności ubocznych wymaga wystąpienia okoliczności o charakterze nadzwyczajnym, wyjątkowym lub losowym, podczas gdy przepis ten obejmuje również względy społeczne i gospodarcze oraz możliwości płatnicze zobowiązanego, a więc nakazuje Organowi dokonać indywidualnej oceny całokształtu okoliczności konkretnej sprawy.

2. Naruszenie art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego (dalej jako “k.p.a.”), art. 77 § 1 k.p.a. oraz art. 80 k.p.a., poprzez niewyczerpujące zebranie i rozpatrzenie materiału dowodowego oraz dokonanie oceny sytuacji finansowej Powiatu przede wszystkim przez pryzmat formalnej zdolności do wykonania harmonogramu ratalnego, bez dostatecznego ustalenia rzeczywistej płynności finansowej, dostępności środków, stopnia ich zaangażowania, struktury aktywów i należności oraz rzeczywistego wpływu zapłaty kwoty 748.484,00 zł na wykonywanie przez Powiat zadań publicznych.

3. Naruszenie art. 11 k.p.a. oraz art. 107 § 3 k.p.a.

poprzez niewystarczające wyjaśnienie podstaw faktycznych i prawnych odmowy zastosowania choćby częściowej ulgi, w szczególności niewyjaśnienie, dlaczego okoliczności uznane przez Organ za wystarczające do rozłożenia zobowiązania na raty nie uzasadniały przynajmniej częściowego umorzenia odsetek lub opłaty prolongacyjnej.

4. Naruszenie granic uznania administracyjnego wynikających z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p.

poprzez zastąpienie indywidualnej oceny sytuacji Powiatu ogólnymi założeniami dotyczącymi wyjątkowego charakteru ulg, równego traktowania zobowiązanych, ochrony interesu fiskalnego wierzyciela oraz konieczności odzyskania należności, bez wykazania, dlaczego właśnie w niniejszej sprawie pełne pobranie należności ubocznych jest konieczne dla realizacji interesu publicznego.

5. Błąd w ustaleniach faktycznych i ocenie materiału dowodowego

polegający na utożsamieniu dodatniego wyniku operacyjnego, pozytywnej opinii Regionalnej Izby Obrachunkowej, wykazanych aktywów lub należności oraz formalnej zdolności do spłaty zobowiązania w ratach z istnieniem wolnych i niezaangażowanych środków pieniężnych, które mogłyby zostać przeznaczone na zapłatę należności ubocznych bez istotnego wpływu na realizację zadań publicznych Powiatu.

Na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a i c p.p.s.a. wnosimy o:

- 1) uchylenie decyzji Zarządu Województwa Mazowieckiego nr 19/2026/RF-I-SE.433.1.15.2026.AD z dnia 13 sierpnia 2026 r. w zaskarżonej części;
- 2) uchylenie poprzedzającej ją decyzji Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych Nr 16/2026-WP/17/2026 z dnia 26 czerwca 2026 r. w części obejmującej odmowę umorzenia odsetek, utrzymanie obowiązku zapłaty odsetek, rozłożenie odsetek na raty, ustalenie opłaty prolongacyjnej oraz obowiązek zapłaty opłaty prolongacyjnej;
- 3) zasądzenie od Organu na rzecz Skarżącego zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych;

Jednocześnie, na podstawie art. 54 § 3 p.p.s.a., wnosimy o uwzględnienie skargi w całości przez Organ w trybie autokontroli, poprzez uchylenie decyzji w zaskarżonej części i wydanie rozstrzygnięcia uwzględniającego wniosek Powiatu o umorzenie należności ubocznych, ewentualnie poprzez uchylenie decyzji Organu I instancji w tej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z jednoznacznymi wskazaniem co do prawidłowej wykładni art. 64 ust. 1 pkt 2 u.f.p. oraz art. 67a § 1 pkt 3 O.p. stosowanego odpowiednio na podstawie art. 67 ust. 1 u.f.p.

Ponadto na podstawie art. 61 § 2 pkt 1 p.p.s.a. wnosimy do Organu o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji w części dotyczącej odsetek i opłaty prolongacyjnej do czasu przekazania skargi Sądowi. W przypadku nieuwzględnienia tego wniosku przez Organ, wnosimy do Sądu – na podstawie art. 61 § 3 p.p.s.a. – o wstrzymanie wykonania decyzji w zaskarżonej części do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sądowoadministracyjnego.

Uzasadnienie

Z wydaną decyzją nie sposób zgodzić się, jest ona błędna. Skarżący nie kwestionuje obowiązku zwrotu należności głównej w wysokości 883.036,14 zł, a także akceptuje również jej spłatę w ratach.

Spór dotyczy natomiast dodatkowego obciążenia Powiatu kwotą 748.484,00 zł z tytułu odsetek i opłaty prolongacyjnej. Organ zaakceptował rozwiązanie polegające na rozłożeniu należności na raty, a tym samym uznał, że w sytuacji Powiatu zasadne jest zastosowanie instrumentu łagodzącego ciężar ekonomiczny wykonania zobowiązania. Jednocześnie odmówił zastosowania jakiegokolwiek ulgi w zakresie umorzenia, choćby częściowego, należności ubocznych. O ile Organ posiada zakres uznania administracyjnego, tak winien był szczegółowo wykazać, dlaczego przy tych samych ustaleniach faktycznych uzasadnione jest rozłożenie zobowiązania na raty, ale nieuzasadnione jest jego przynajmniej częściowe umorzenie.

Uznanie administracyjne nie oznacza możliwości pominięcia którejkolwiek z okoliczności mających znaczenie dla zastosowania przepisu. Organ jest zobowiązany prawidłowo ustalić stan faktyczny, prawidłowo zinterpretować przesłanki ustawowe, uwzględnić wszystkie istotne okoliczności, rozważyć interes zobowiązanego i interes publiczny oraz wyjaśnić, dlaczego w konkretnym przypadku wybrał określony sposób rozstrzygnięcia. Przyznanie Organowi dyskrecyjnych uprawnień nie oznacza zupełnej dowolności w podejmowaniu decyzji w ramach uznania administracyjnego. W wyroku z dnia 3 sierpnia 2016 roku (II FSK 1968/14, LEX nr 2082147) Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, iż są pewne granice uznania administracyjnego, w obrębie których może poruszać się Organ podatkowy podejmując decyzję w następstwie wystąpienia przesłanki "ważnego interesu podatnika" lub "interesu publicznego", o których mowa w art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej. Przekroczenie tych granic ma m.in. miejsce wówczas, gdy wybór alternatywy decyzyjnej dokonany został z rażącym naruszeniem zasady sprawiedliwości lub wskutek uwzględnienia kryteriów oczywiście nieistotnych (bagatelnych) lub

nieracjonalnych lub na podstawie fałszywych przesłanek (argumentów, które są nieprawdziwe). Wyłączenie z zakresu kontroli sądowoadministracyjnej decyzji uznaniowych obarczonych takimi wadami stanowiłoby realne ograniczenie drogi sądowej, która umożliwiać ma przecież również podatnikom dochodzenie naruszonych w sposób oczywisty praw. W niniejszej sprawie doszło do przekroczenia granic uznania administracyjnego przede wszystkim dlatego, że Organ uczynił z nadzwyczajności okoliczności faktycznej praktycznie dodatkową przesłankę zastosowania ulgi. Art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. przewiduje możliwość udzielenia ulg w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego. Oznacza to, że Organ w każdej konkretnej sytuacji gospodarczej konkretnego zobowiązanego winien ocenić, czy pobranie pełnej kwoty należności ubocznych pozostaje zgodne z interesem publicznym i celem regulacji dotyczącej ulg. W tym ujęciu nie jest wystarczające stwierdzenie, że trudności finansowe Powiatu mają charakter powszechny albo systemowy. Jeżeli określone zjawiska gospodarcze dotyczą Powiatu w sposób konkretny i powodują określone skutki dla jego budżetu, muszą zostać uwzględnione w ramach indywidualnej oceny. Organ nie może zastąpić tej oceny stwierdzeniem, że dana okoliczność nie ma charakteru wyjątkowego.

W orzecznictwie podkreśla się, że kontrola sądowa decyzji uznaniowej obejmuje m.in. sprawdzenie, czy Organ prawidłowo ustalił wszystkie okoliczności faktyczne oraz czy wziął pod uwagę wszystkie okoliczności mogące mieć wpływ na ocenę przesłanek ulgi. (tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 11.07.2025 r., III SA/Po 155/25, LEX nr 3897934). Nie jest więc wystarczające stwierdzenie, że sytuacja Powiatu nie ma charakteru „nadzwyczajnego”. Organ powinien odpowiedzieć na pytanie wynikające bezpośrednio z przepisu, czy w konkretnych warunkach ekonomicznych i społecznych istnieją podstawy do zastosowania częściowej ulgi oraz jakie będą skutki każdego z możliwych wariantów – pełnej spłaty, spłaty ratalnej oraz częściowego umorzenia należności ubocznych.

W niniejszej sprawie Organ zaakceptował rozłożenie na raty należności głównej oraz odsetek. Skoro Organ ustalił, że sytuacja Powiatu uzasadnia odroczenie ciężaru ekonomicznego zobowiązania i rozłożenie go na raty, to powinien szczegółowo wyjaśnić, dlaczego ta sama sytuacja nie uzasadnia choćby częściowego ograniczenia dodatkowego ciężaru w postaci odsetek. Tymczasem Organ tego zaniechał. Jeżeli bowiem Organ przyjął, że określone potrzeby finansowe rzeczywiście wpływają na możliwości płatnicze Powiatu i z tego powodu zastosował rozłożenie zobowiązania na raty, powinien wskazać, dlaczego ich skala nie uzasadnia zastosowania dodatkowego instrumentu przewidzianego w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o finansach

publicznych. W szczególności Organ powinien był ustalić, czy obciążenie Powiatu pełną kwotą należności ubocznych może powodować konieczność ograniczenia innych wydatków, przesunięcia środków pomiędzy zadaniami albo zwiększenia zadłużenia. Takie skutki pozostają bowiem bezpośrednio związane z oceną rzeczywistych możliwości płatniczych.

Podkreślić należy, iż w sprawie występują dwa aspekty interesu publicznego. Pierwszym jest interes Województwa Mazowieckiego i ochrona środków publicznych. Drugim natomiast jest interes mieszkańców Powiatu w zapewnieniu prawidłowego wykonywania zadań publicznych przez Powiat. Nie można przyjąć, że interes publiczny w każdej sytuacji wymaga maksymalizacji wpływów wierzyciela, niezależnie od skutków dla innej jednostki sektora finansów publicznych. Powiat realizuje zadania publiczne o charakterze ustawowym, a środki znajdujące się w jego budżecie służą finansowaniu potrzeb wspólnoty samorządowej. Interes publiczny nie może być utożsamiany wyłącznie z interesem fiskalnym podmiotu publicznego będącego wierzycielem. W niniejszej sprawie po jednej stronie występuje interes Województwa Mazowieckiego w uzyskaniu pełnej należności, po drugiej zaś interes publiczny związany z zapewnieniem Powiatowi możliwości prawidłowego wykonywania ustawowych zadań publicznych. Oba te interesy mają charakter publiczny i powinny zostać ze sobą skonfrontowane. Organ nie powinien zatem ograniczać się do stwierdzenia, że umorzenie spowoduje zmniejszenie dochodów Województwa Mazowieckiego. Powinien również odpowiedzieć, czy pełne obciążenie Powiatu należnościami ubocznymi, przy jego konkretnej sytuacji finansowej, nie spowoduje ograniczenia środków przeznaczanych na realizację zadań publicznych oraz czy w konsekwencji koszt społeczny takiego rozwiązania nie będzie większy niż ekonomiczny efekt pełnego poboru należności ubocznej. W wyroku z dnia 4 czerwca 2024 roku, (III FSK 1345/22, LEX nr 3770567) Naczelny Sąd Administracyjny wyjaśnił, iż uwzględnienie wniosku podatnika nie będzie żadnym "aktem łaski", ale efektem rzetelnej oceny, co w ustalonych realiach stanu faktycznego będzie z punktu widzenia społecznego korzystniejsze: zastosowanie ulgi, czy też odmowa uwzględnienia żądania strony. Dlatego Organ powinien był zbadać, jaki rzeczywisty skutek dla wykonywania tych zadań będzie miało obciążenie Powiatu dodatkową kwotą 748.484,00 zł, czego nie uczynił.

Organ odwoławczy posłużył się danymi dotyczącymi sytuacji finansowej Powiatu, w tym informacjami wynikającymi z dokumentów budżetowych i danych Rb-N. Skarżący nie kwestionuje co do zasady wartości dowodowej tych dokumentów, natomiast podnosi, iż zaprezentowany w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji sposób ich interpretacji jest błędny, ponieważ dodatni wynik operacyjny, wykazywane aktywa, należności lub pozytywna opinia Regionalnej Izby

Obrachunkowej nie oznaczają automatycznie, że Powiat posiada 748.484,00 zł wolnych środków, które może natychmiast przeznaczyć na zapłatę należności ubocznych. Organ winien dokonać rozróżnienia formalnej zdolności budżetowej, od rzeczywistej płynności i dostępności środków. W przypadku jednostki samorządu terytorialnego istotne jest również to, że znaczna część środków pozostaje związana z realizacją określonych zadań i zobowiązań. Samo wykazanie środków lub należności w dokumentacji finansowej nie dowodzi jeszcze, że są one swobodnie dostępne. W przypadku jednostki samorządu terytorialnego analiza możliwości płatniczych musi uwzględniać charakter jej dochodów, ich przeznaczenie, strukturę wydatków, ograniczenia wynikające z uchwały budżetowej, wieloletniej prognozy finansowej, istniejące zobowiązania oraz obowiązek wykonywania zadań publicznych. Takie okoliczności jak dodatni wynik budżetu, posiadanie składników majątkowych czy prowadzenie inwestycji nie oznaczają jeszcze, że Powiat dysponuje wolnymi środkami pieniężnymi, które może bez konsekwencji przeznaczyć na spłatę dodatkowych zobowiązań. Majątek jednostki samorządu terytorialnego nie może być utożsamiany z majątkiem pozostającym do swobodnej dyspozycji organu wykonawczego. Z kolei pozytywna opinia Regionalnej Izby Obrachunkowej może potwierdzać określone aspekty prawidłowości gospodarki finansowej Powiatu. Nie jest jednak równoznaczna ze stwierdzeniem, że Powiat posiada wolne środki pozwalające na sfinansowanie nieplanowanego obciążenia w wysokości 748.484,00 zł bez skutków dla realizacji zadań publicznych. Organ nie powinien zatem traktować pozytywnej opinii Regionalnej Izby Obrachunkowej jako argumentu rozstrzygającego o braku przesłanek ulgi. Konieczna była analiza rzeczywistych przepływów finansowych i stopnia związania poszczególnych środków, czego Organ nie przeprowadził. Kompletnie nietrafne jest wskazanie z kolei przez Organ na aktywność inwestycyjną Powiatu oraz realizowanie przez niego projektów finansowanych ze środków europejskich. Okoliczność ta nie może być automatycznie traktowana jako dowód istnienia wolnych środków finansowych. Realizacja projektu lub inwestycji oznacza bowiem często związanie środków określonym celem, konieczność zapewnienia wkładu własnego, ponoszenie wydatków kwalifikowanych i niekwalifikowanych oraz konieczność zachowania ciągłości finansowania innych zadań.

W zaskarżonej decyzji Organ wskazuje, że okoliczności realizacji projektu nie mają zasadniczego znaczenia dla oceny wniosku o ulgę. Wymagają jednakże rozróżnienia dwie kwestie: podstawa powstania obowiązku zwrotu od kwestii okoliczności mających znaczenie dla oceny zasadności ulgi w spłacie należności. Okoliczności realizacji projektu mogą być pozbawione znaczenia dla samego istnienia obowiązku zwrotu, ale nie oznacza to automatycznie, że są irrelewantne przy ocenie społecznych lub gospodarczych przesłanek udzielenia ulgi.

W postępowaniu dotyczącym ulgi Organ powinien bowiem oceniać aktualną sytuację zobowiązanego, ale może również uwzględniać sposób i okoliczności powstania zobowiązania jako element szerszej oceny. Ma to znaczenie zwłaszcza przy ocenie proporcjonalności ciężaru należności ubocznych. Jeżeli bowiem obowiązek zapłaty bardzo wysokich odsetek jest następstwem długotrwałego okresu naliczania należności, co w rozważanym przypadku pozostaje związane ze znaczącym upływem czasu, od momentu gdy Organ powziął informacje o nieprawidłowościach przy realizacji projektu do momentu zainicjowania postępowania, Organ powinien ocenić nie tylko samą arytmetyczną wysokość odsetek, lecz również ich relację do należności głównej oraz aktualnej sytuacji zobowiązanego. Tym bardziej, że okoliczności powstania zaległości podatkowej u wnioskującego o jej umorzenie lub rozłożenie na raty mieszczą się w zakresie badania istnienia przesłanek uzasadniających przyznanie ulgi płatniczej (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 30 października 2009 roku, II FSK 805/08, POP 2010, nr 2, poz. 130-132).

Należy mieć na uwadze, iż łączna wysokość należności ubocznych wynosi 748.484,00 zł. Kwota ta nie ma charakteru marginalnego, stanowi 84,76% należności głównej. Przy takiej skali obciążenia Organ powinien być szczególnie dokładnie uzasadnić, dlaczego pobranie całej kwoty jest konieczne. Sama wysokość odsetek nie przesądza o konieczności ich umorzenia, natomiast wskazuje, że wysokość należności ubocznych jest okolicznością wymagającą uwzględnienia przy ocenie proporcjonalności rozstrzygnięcia, zwłaszcza, że podstawowy interes finansowy wierzyciela zostaje zabezpieczony przez zwrot należności głównej. Poza tym Powiat alternatywnie wnosił o rozważenie możliwości umorzenia należności ubocznych również w części. W takim przypadku, jeżeli Organ uznawał, że całkowite umorzenie byłoby zbyt daleko idące, powinien był wyjaśnić, dlaczego również częściowe umorzenie nie znajduje uzasadnienia.

Podsumowując, wskazać należy, iż Organ zastosował zbyt wąskie rozumienie przesłanek ulgi, nie przeprowadził dostatecznie pogłębionej analizy rzeczywistej sytuacji finansowej Powiatu, nie zbadał w sposób wystarczający wpływu obciążenia na realizację zadań publicznych, nie wyjaśnił w sposób przekonujący różnicy pomiędzy przesłankami uzasadniającymi raty a przesłankami uzasadniającymi częściowe umorzenie, a także oparł część argumentacji na ogólnych założeniach dotyczących ochrony interesu fiskalnego, zamiast na pełnym wzięciu interesów występujących w konkretnej sprawie.

W konsekwencji konieczne jest ponowne rozpoznanie sprawy z poszanowaniem granic uznania administracyjnego oraz z uwzględnieniem wszystkich relewantnych okoliczności.

W przypadku gdy wykonanie decyzji będzie pozostawało aktualne na etapie postępowania sądowoadministracyjnego, Skarżący wnosi również o wstrzymanie jej wykonania. Podnosi przy tym, iż wysokość należności objętej obowiązkiem zapłaty, w szczególności należności ubocznych, jest znaczna w relacji do możliwości finansowych Powiatu. Wykonanie decyzji przed rozpoznaniem skargi może spowodować istotne konsekwencje dla gospodarki finansowej Powiatu, w szczególności konieczność dokonania przesunięć w planie finansowym, ograniczenia lub odroczenia wydatków na realizację zadań publicznych albo wykorzystania środków przewidzianych na inne cele. Wstrzymanie wykonania decyzji nie prowadzi przy tym do definitywnego pozbawienia wierzyciela możliwości dochodzenia należności, lecz ma jedynie zabezpieczyć stan faktyczny i finansowy do czasu sądowej kontroli legalności zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Mając powyższe na uwadze, wnoszę jak na wstępie.

Dariusz
Lazarowski

Elektronicznie podpisany
przez Dariusz Lazarowski
Data: 2026.09.10
14:51:28 +02'00'

Przemysław
Burzyński

Elektronicznie
podpisany przez
Przemysław Burzyński
Data: 2026.09.10
14:23:13 +02'00'

Załączniki:

- 1) odpis skargi wraz z załącznikami dla Organu;
- 2) odpis Decyzji Nr 16/2026-WP/17/2026 Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych w Warszawie z dnia 26 czerwca 2026 r.;
- 3) odpis odwołania do Zarządu Województwa Mazowieckiego za pośrednictwem Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych w Warszawie od Decyzji Nr 16/2026-WP/17/2026 Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych w Warszawie z dnia 26 czerwca 2026 r.;
- 4) odpis Decyzji Zarządu Województwa Mazowieckiego nr 19/2026/RF-I-SE.433.1.15.2026.AD z dnia 13 sierpnia 2026 r.
- 5) uchwała Nr 3.I.2024 Rady Powiatu Sierpeckiego z dnia 7 maja 2024 roku w sprawie wyboru Starosty Sierpeckiego;
- 6) uchwała Nr 143.XXVIII.2026 Rady Powiatu Sierpeckiego z dnia 5 lutego 2026 r. w sprawie powołania Pana Wojciecha Adama Rychtera na Członka Zarządu Powiatu Sierpeckiego – Wicestarosty Sierpeckiego;
- 7) dowód uiszczenia wpisu sądowego w kwocie 200,00 zł;
- 8) uchwała Zarządu Powiatu Sierpeckiego w sprawie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Znak sprawy: MJWPU.WP.420-2920/15

Warszawa, dnia 26 czerwca 2026 r.

Decyzja Nr 16/2026-WP/17/2026

Mazowiecka Jednostka Wdrażania Programów Unijnych, działając na podstawie:

- art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), zwanej dalej „k.p.a.”
- art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. b oraz art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1483 z późn. zm.),
- art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r., poz. 818 ze zm.);
- art. 57 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 622) w zw. z art. 67 ust. 1 ustawy o finansach publicznych;
- § 5 pkt 17 lit. c) Porozumienia Nr 1-RF/RF-II-BP/P/15/PZ z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie Realizacji Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego na lata 2014-2020 zawartego pomiędzy Zarządem Województwa Mazowieckiego a Mazowiecką Jednostką Wdrażania Programów Unijnych, zmienionego aneksem nr 1 z dnia 8 marca 2016 r., aneksem nr 2 z dnia 22 grudnia 2020 r. oraz aneksem nr 3 z dnia 11 lutego 2022 r.;

po rozpoznaniu wniosku Powiatu Sierpeckiego z dnia 07 kwietnia 2026 r. uzupełnionego pismem z dnia 04 maja 2026 r. o udzielenie ulgi w spłacie niepodatkowej należności budżetowej o charakterze publicznoprawnym określonej decyzją Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych Nr 52/2025-WP/43/2025 z dnia 18 listopada 2025 r. uchyloną w części dotyczącej okresu naliczania odsetek i utrzymaną w mocy w pozostałym zakresie decyzją Zarządu Województwa Mazowieckiego Nr 4/2026/RF-I-SE.433.1.7.2025.AD z dnia 05 marca 2026 r.,

orzeka:

1. odmawia umorzenia Powiatowi Sierpeckiemu odsetek od należności głównej określonej decyzją Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych Nr 52/2025-WP/43/2025 z dnia 18 listopada 2025 r. uchyloną w części dotyczącej okresu naliczania odsetek i utrzymaną w mocy w pozostałym zakresie decyzją Zarządu Województwa Mazowieckiego Nr 4/2026/RF-I-SE.433.1.7.2025.AD z dnia 05 marca 2026 r.
 2. rozkłada Powiatowi Sierpeckiemu na 20 płatnych miesięcznie rat (ostatnia rata jest ratą wyrównującą) należność główną w wysokości 883 036,14 zł (słownie: osiemset osiemdziesiąt trzy tysiące trzydzieści sześć złotych 14/100), określoną decyzją Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych Nr 52/2025-WP/43/2025 z dnia 18 listopada 2025 r. uchyloną w części dotyczącej okresu naliczania odsetek i utrzymaną w mocy w pozostałym zakresie decyzją Zarządu Województwa Mazowieckiego Nr 4/2026/RF-I-SE.433.1.7.2025.AD z dnia 05 marca 2026 r. oraz odracza płatność pierwszej raty do dnia 10 listopada 2026 r.:
- 1) 44 151,81 zł (czterdzieści cztery tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 81/100) – płatne do dnia 10.11.2026 r.
 - 2) 44 151,81 zł (czterdzieści cztery tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 81/100) – płatne do dnia 10.12.2026 r.
 - 3) 44 151,81 zł (czterdzieści cztery tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 81/100) – płatne do dnia 10.01.2027 r.

- 4) 44 151,81 zł (czterdzieści cztery tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 81/100) – płatne do dnia 10.02.2027 r.
- 5) 44 151,81 zł (czterdzieści cztery tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 81/100) – płatne do dnia 10.03.2027 r.
- 6) 44 151,81 zł (czterdzieści cztery tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 81/100) – płatne do dnia 10.04.2027 r.
- 7) 44 151,81 zł (czterdzieści cztery tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 81/100) – płatne do dnia 10.05.2027 r.
- 8) 44 151,81 zł (czterdzieści cztery tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 81/100) – płatne do dnia 10.06.2027 r.
- 9) 44 151,81 zł (czterdzieści cztery tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 81/100) – płatne do dnia 10.07.2027 r.
- 10) 44 151,81 zł (czterdzieści cztery tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 81/100) – płatne do dnia 10.08.2027 r.
- 11) 44 151,81 zł (czterdzieści cztery tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 81/100) – płatne do dnia 10.09.2027 r.
- 12) 44 151,81 zł (czterdzieści cztery tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 81/100) – płatne do dnia 10.10.2027 r.
- 13) 44 151,81 zł (czterdzieści cztery tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 81/100) – płatne do dnia 10.11.2027 r.
- 14) 44 151,81 zł (czterdzieści cztery tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 81/100) – płatne do dnia 10.12.2027 r.
- 15) 44 151,81 zł (czterdzieści cztery tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 81/100) – płatne do dnia 10.01.2028 r.
- 16) 44 151,81 zł (czterdzieści cztery tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 81/100) – płatne do dnia 10.02.2028 r.
- 17) 44 151,81 zł (czterdzieści cztery tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 81/100) – płatne do dnia 10.03.2028 r.
- 18) 44 151,81 zł (czterdzieści cztery tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 81/100) – płatne do dnia 10.04.2028 r.
- 19) 44 151,81 zł (czterdzieści cztery tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 81/100) – płatne do dnia 10.05.2028 r.
- 20) 44 151,75 zł (czterdzieści cztery tysiące sto pięćdziesiąt jeden złotych 75/100) – płatne do dnia 10.06.2028 r.

3. rozkłada Powiatowi Sierpeckiemu na 20 płatnych miesięcznie rat odsetki od należności głównej określonej decyzją Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych Nr 52/2025-WP/43/2025 z dnia 18 listopada 2025 r. uchyloną w części dotyczącej okresu naliczania odsetek i utrzymaną w mocy w pozostałym zakresie decyzją Zarządu Województwa Mazowieckiego Nr 4/2026/RF-I-SE.433.1.7.2025.AD z dnia 05 marca 2026 r., wyliczone jak dla zaległości podatkowych w łącznej wysokości 679 549,00 zł (słownie: sześćset siedemdziesiąt dziewięć tysięcy pięćset czterdzieści dziewięć złotych 00/100) oraz odracza płatność pierwszej raty do dnia 10 listopada 2026 r.:

- 1) 33 977,45 zł (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 45/100) – płatne do dnia 10.11.2026 r.
- 2) 33 977,45 zł (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 45/100) – płatne do dnia 10.12.2026 r.
- 3) 33 977,45 zł (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 45/100) – płatne do dnia 10.01.2027 r.
- 4) 33 977,45 zł (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 45/100) – płatne do dnia 10.02.2027 r.
- 5) 33 977,45 zł (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 45/100) – płatne do dnia 10.03.2027 r.
- 6) 33 977,45 zł (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 45/100) – płatne do dnia 10.04.2027 r.
- 7) 33 977,45 zł (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 45/100) – płatne do dnia 10.05.2027 r.
- 8) 33 977,45 zł (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 45/100) – płatne do dnia 10.06.2027 r.

- 9) 33 977,45 zł (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 45/100) – płatne do dnia 10.07.2027 r.
- 10) 33 977,45 zł (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 45/100) – płatne do dnia 10.08.2027 r.
- 11) 33 977,45 zł (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 45/100) – płatne do dnia 10.09.2027 r.
- 12) 33 977,45 zł (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 45/100) – płatne do dnia 10.10.2027 r.
- 13) 33 977,45 zł (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 45/100) – płatne do dnia 10.11.2027 r.
- 14) 33 977,45 zł (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 45/100) – płatne do dnia 10.12.2027 r.
- 15) 33 977,45 zł (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 45/100) – płatne do dnia 10.01.2028 r.
- 16) 33 977,45 zł (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 45/100) – płatne do dnia 10.02.2028 r.
- 17) 33 977,45 zł (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 45/100) – płatne do dnia 10.03.2028 r.
- 18) 33 977,45 zł (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 45/100) – płatne do dnia 10.04.2028 r.
- 19) 33 977,45 zł (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 45/100) – płatne do dnia 10.05.2028 r.
- 20) 33 977,45 zł (trzydzieści trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem złotych 45/100) – płatne do dnia 10.06.2028 r.;

4. określa opłatę prolongacyjną, płatną przez Powiat Sierpecki, w łącznej wysokości 68 935,00 zł (sześćdziesiąt osiem tysięcy dziewięćset trzydzieści pięć złotych 00/100) wyliczoną od kwoty należności głównej. Opłata prolongacyjna płatna jest w terminach płatności poszczególnych rat:

- 1) 1 440 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści złotych 00/100) – płatne do dnia 10.11.2026 r.
- 2) 1 648 zł (jeden tysiąc sześćset czterdzieści osiem złotych 00/100) – płatne do dnia 10.12.2026 r.
- 3) 1 864 zł (jeden tysiąc osiemset sześćdziesiąt cztery złote 00/100) – płatne do dnia 10.01.2027 r.
- 4) 2 080 zł (dwa tysiące osiemdziesiąt złotych 00/100) – płatne do dnia 10.02.2027 r.
- 5) 2 274 zł (dwa tysiące dwieście siedemdziesiąt cztery złote 00/100) – płatne do dnia 10.03.2027 r.
- 6) 2 490 zł (dwa tysiące czterysta dziewięćdziesiąt złotych 00/100) – płatne do dnia 10.04.2027 r.
- 7) 2 699 zł (dwa tysiące sześćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 00/100) – płatne do dnia 10.05.2027 r.
- 8) 2 914 zł (dwa tysiące dziewięćset czternaście złotych 00/100) – płatne do dnia 10.06.2027 r.
- 9) 3 123 zł (trzy tysiące sto dwadzieścia trzy złote 00/100) – płatne do dnia 10.07.2027 r.
- 10) 3 339 zł (trzy tysiące trzysta trzydzieści dziewięć złotych 00/100) – płatne do dnia 10.08.2027 r.
- 11) 3 554 zł (trzy tysiące pięćset pięćdziesiąt cztery złote 00/100) – płatne do dnia 10.09.2027 r.
- 12) 3 763 zł (trzy tysiące siedemset sześćdziesiąt trzy złote 00/100) – płatne do dnia 10.10.2027 r.
- 13) 3 979 zł (trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt dziewięć złotych 00/100) – płatne do dnia 10.11.2027 r.

- 14) 4 187 zł (cztery tysiące sto osiemdziesiąt siedem złotych 00/100) – płatne do dnia 10.12.2027 r.
- 15) 4 403 zł (cztery tysiące czterysta trzy złote 00/100) – płatne do dnia 10.01.2028 r.
- 16) 4 618 zł (cztery tysiące sześćset osiemnaście złotych 00/100) – płatne do dnia 10.02.2028 r.
- 17) 4 820 zł (cztery tysiące osiemset dwadzieścia złotych 00/100) – płatne do dnia 10.03.2028 r.
- 18) 5 036 zł (pięć tysięcy trzydzieści sześć złotych 00/100) – płatne do dnia 10.04.2028 r.
- 19) 5 244 zł (pięć tysięcy dwieście czterdzieści cztery złote 00/100) – płatne do dnia 10.05.2028 r.
- 20) 5 460 zł (pięć tysięcy czterysta sześćdziesiąt złotych 00/100) – płatne do dnia 10.06.2028 r.

5. wpłat należności określonych w pkt 2 - 4 należy dokonać we wskazanych terminach, na rachunek bankowy prowadzony w banku Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski S.A. nr 34 1020 1026 0000 1802 0285 1145.
- W treści przelewu należy podać numer projektu, powód dokonania przelewu, ratę oraz opłatę prolongacyjną. Jeżeli ostatni dzień terminu przypada w sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się następny dzień po dniu lub dniach wolnych od pracy.

Uzasadnienie

Mazowiecka Jednostka Wdrażania Programów Unijnych (dalej także: „MJWPU”, „Organ”) decyzją Nr 52/2025-WP/43/2025 z dnia 18 listopada 2025 r. uchyłoną w części dotyczącej okresu naliczania odsetek i utrzymaną w mocy w pozostałym zakresie decyzją Zarządu Województwa Mazowieckiego (dalej: „ZWM”) Nr 4/2026/RF-I-SE.433.1.7.2025.AD z dnia 05 marca 2026 r., zobowiązała Powiat Sierpecki do zwrotu kwoty 883 036,14 zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, stanowiącej dofinansowanie z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego przyznane Stronie na podstawie umowy nr RPMA.02.01.01-14-2920/15 z dnia 22 września 2016 r. (zmienionej czterema aneksami: z dnia 5 marca 2017 r., z dnia 27 kwietnia 2018 r., z dnia 5 marca 2020 r. i z dnia 24 września 2020 r.).

Pismem z dnia 07 kwietnia 2026 r., uzupełnionym pismem z dnia 04 maja 2026 r. Strona wniosła względem ww. należności o „udzielenie łącznie następujących ulg: 1) odroczenie terminu spłaty należności wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowej, wynikającej z decyzji ZWM nr 4/2026 do dnia 31 października 2026 roku; 2) umorzenie w całości odsetek jak dla zaległości podatkowej; 3) rozłożenie należności na 10 miesięcznych rat, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca, a w przypadku nieuwzględnienia wniosku z punktu 2, o rozłożenie należności wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowej na 20 miesięcznych rat, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca”.

Dalej Wnioskodawca wskazał, że w razie uznania przez Organ, że brak jest podstaw do zastosowania ulg zawnioskowanych powyżej, wnosi o zastosowanie łącznie następujących ulg: 1) odroczenie terminu spłaty należności wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowej; 2) umorzenie w części, tj. w wysokości 50%, odsetek jak dla zaległości podatkowej; 3) rozłożenie należności na 10 miesięcznych rat, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca, a w przypadku nieuwzględnienia wniosku z punktu 2, o rozłożenie należności wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowej na 20 miesięcznych rat, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca.

Kolejno Strona wskazała, że w razie uznania przez Organ, że brak jest podstaw do zastosowania wszystkich ulg zawnioskowanych powyżej, wnosi o zastosowanie w stosunku do Powiatu Sierpeckiego ulgi najdalej idącej, wzięwszy pod uwagę kryterium skutku finansowego dla Powiatu Sierpeckiego, tj. zastosowanie ulgi w postaci umorzenia w całości odsetek jak dla zaległości podatkowej.

Ponadto Wnioskodawca wskazał, że gdyby Organ nie przychylił się do wniosku opisanego akapit wyżej, wnosi o zastosowanie ulgi w postaci umorzenia w części, tj. w wysokości 50% odsetek jak dla zaległości podatkowej, a gdyby zaś Organ uznał, że brak jest podstaw również do zastosowania ww. ulgi - o zastosowanie ulgi w postaci rozłożenia należności wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowej na 20 miesięcznych rat, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca.

Pismem z dnia 15 maja 2026 r. Organ zawiadomił Stronę o zebraniu całego materiału dowodowego i dopuścić enumeratywnie wymienione w postanowieniu dokumenty jako dowody w sprawie, a także umożliwić Stronie wypowiedzenie się co do tych dowodów, zaś pismem z dnia 01 czerwca 2026 r. poinformował Wnioskodawcę o zmianie terminu załatwienia sprawy do dnia 30 czerwca 2026 r.

W uzasadnieniu wniosku o udzielenie ulgi Powiat Sierpecki wyjaśnił, że uchwałą budżetową Rady Powiatu Sierpeckiego z dnia 26 marca 2026 r. przewidziano deficyt budżetowy w wysokości 3 958 522,00 zł, zaś aktualna różnica pomiędzy dochodami bieżącymi a wydatkami bieżącymi powiatu wynosi 926 650,04 zł, jednak zapłata samej należności głównej w istocie konsumuje tę nadwyżkę operacyjną, a ujęcie pełnej kwoty należności wraz z odsetkami prowadziłoby do ujemnego wyniku bieżącego w kwocie -603 029,10 zł, co z kolei stanowiłoby naruszenie reguły równoważenia budżetu w części dotyczącej dochodów i wydatków bieżących, wynikającej z art. 242 u.f.p. Nie jest również możliwe, by ewentualnie powstały ujemny wynik bieżący zniwelować poprzez zaciągnięcie kredytu albo pożyczki z uwagi na treść art. 89 ust. 1 pkt 2 u.f.p. Równocześnie wykonanie decyzji bez uwzględnienia wniosku o ulgę zwiększałoby deficyt budżetu do około 5 488 231,14 zł, którego sfinansowania, jak twierdzi Zobowiązany, obecnie, ani w ciągu najbliższych miesięcy nie ma możliwości.

Wnioskodawca podkreślił nadto, że trudna sytuacja budżetu jest następstwem okoliczności niezależnych od działań podejmowanych przez organy Powiatu Sierpeckiego. Pismem z dnia 3 listopada 2025 roku Skarbnik Powiatu Sierpeckiego przedstawił Zarządowi Powiatu Sierpeckiego analizę finansową oświaty Powiatu Sierpeckiego obejmującą wykonanie za 2024 rok i plan po zmianach w 2025 roku (stan wg zmian budżetu na 6 listopada 2025 roku). Jak wskazuje Strona z pisma wynika rażący wzrost prognozowanych wówczas wydatków na oświatę w 2025 roku, w stosunku do poniesionych w roku 2024. W 2024 roku dopłata netto Powiatu do zadań w działach 801 i 854 wyniosła 8 536 904,67 zł, natomiast w planie z 2025 r. wzrosła do 11 225 711,77 zł. Autor pisma zwrócił uwagę, iż w 2025 roku nie funkcjonowała tradycyjna subwencja oświatowa. Ministerstwo Finansów przekazało jedynie tzw. „potrzebę oświatową” w wysokości 37 249 157,00 zł. W analizie tej wskazano, że znaczna część wydatków edukacyjnych i edukacyjnej opieki wychowawczej musi być stale pokrywana ze środków własnych Powiatu. Strona podkreśliła, że dodatkowe, nieplanowane obciążenie budżetu w postaci zapłaty należności wraz z odsetkami stwarza realne ryzyko niemożności finansowania przez Zobowiązanego zadań oświatowych.

Dodatkowo Wnioskodawca wskazał, że istotnym czynnikiem wpływającym na znaczące pogorszenie kondycji finansowej Zobowiązanego są zmiany w zakresie sposobu podziału dochodów z subwencji ogólnej oraz udziałów w PIT i CIT dla jednostek samorządu terytorialnego w 2026 roku. Z analizy przeprowadzonej w oparciu o przekazane arkusze Ministra Finansów „Dochody jednostek samorządu terytorialnego w 2025 r.” oraz „Dochody jednostek samorządu terytorialnego w 2026 r.” wynika nominalny ubytek środków — łączna kwota dochodów z subwencji ogólnej oraz udziałów w PIT i CIT spadła o 2 015 150,81 zł (—2,47%) w stosunku do roku 2025. Jak wyjaśnia jednak Wnioskodawca rzeczywista skala pogorszenia jest znacznie większa, ponieważ Powiat Sierpecki nie otrzymał przy CIT, PIT i subwencji wzrostu odpowiadającego wskaźnikom inflacyjnym i wzrostowi kosztów funkcjonowania. Nie należy bowiem tracić z

pola widzenia rządowych założeń makroekonomicznych, które do projektu budżetu na 2026 rok przewidywały średnioroczną inflację CPI na poziomie 3,0%, oraz nominalny wzrost wynagrodzeń rzędu ok. 6,4—6,7% w skali roku. Gdyby dochody Powiatu Sierpeckiego rosły co najmniej w tempie inflacji, ich poziom na 2026 r. powinien wynosić około 83,94 mln zł, a przy uwzględnieniu wzrostu kosztów pracy około 86,95 mln zł. Oznacza to, że rzeczywista luka finansowa między realnymi potrzebami, a poziomem dochodów wynosi około 7,5 mln zł. Ponadto występuje gwałtowny spadek subwencji ogólnej Powiatu Sierpeckiego - zmniejszył się o 9 592 809,61 zł, tj. o 23,19%, mimo że na poziomie ogólnopolskim subwencja ogólna dla jednostek samorządu terytorialnego ma rosnąć. Szczególnie symptomatyczna jest zmiana struktury dochodów — udział subwencji ogólnej w łącznych dochodach z tych trzech źródeł spada z ok. 51% w 2025 roku do ok. 40% w 2026 roku, co oznacza większe uzależnienie finansów Powiatu Sierpeckiego od bardziej zmiennych dochodów podatkowych. Wzrosła nadto kwota bazowa wynagrodzenia nauczycieli o 3%. Jak wskazuje Wnioskodawca, pomimo wystąpienia przez Zarząd Powiatu Sierpeckiego do Ministra Finansów z wnioskiem o ponowną analizę oraz zwiększenie dochodów Powiatu Sierpeckiego na 2026 rok, nie przyznano dodatków środków finansowych.

Jak dalej wyjaśnia Strona, bilans sytuacji budżetowej Zobowiązanego przedstawiony w piśmie z dnia 27 stycznia 2026 roku, w tym sensie częściowo zdezaktualizował się, że poczynił zbyt optymistyczne założenia z punktu widzenia wydatków budżetowych Zobowiązanego. Na skutek nieprzewidzianych wypadków w postaci wybuchu wojny na Bliskim Wschodzie w tygodniach poprzedzających niniejszy wniosek, zaczynają już występować pierwsze symptomy znaczącego wzrostu kosztów funkcjonowania Zobowiązanego, w postaci, choćby już realnie odczuwalnego wzrostu cen paliw. Doświadczenie z początkowego okresu agresji Rosji na Ukrainę wskazuje, iż należy spodziewać się w najbliższym czasie skokowego wzrostu cen i materiałów w wielu sektorach gospodarki, co skutkować będzie potrzebą extraordinaryjnych wzrostów wydatków po stronie Zobowiązanego, co jeszcze bardziej ogranicza możliwości płatnicze Zobowiązanego i czyni niemożliwym zapłatę należności wraz z odsetkami jak za zaległości podatkowe w całości oraz natychmiastowo i aktualizuje potrzebę zastosowania ulgi.

Powiat Sierpecki podkreślił nadto, że poza wykonywaniem zadań ustawowych o fundamentalnym znaczeniu dla mieszkańców, co roku wspiera finansowo Ochotnicze Straże Pożarne, Państwową Straż Pożarną oraz Policję, a także utrzymuje Powiatowy Dom Dziecka, realizuje zadania z zakresu pieczy zastępczej i pomocy rodzinie oraz stoi obecnie przed koniecznością pilnego wygospodarowania środków na zapewnienie siedziby dla Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Sierpcu, ponieważ lokal dotychczas wynajmowany przez tę jednostkę został wystawiony na sprzedaż przez właściciela. W realiach obecnych mechanizmów finansowych, braku wynagradzania nadwykonń Zobowiązany musi nadto zachować zdolność do wspierania Szpitala Powiatowego, w szczególności w formie dotacji, transferów stabilizujących lub innych działań wymagających uruchamiania środków własnych.

Powyższe twierdzenia Wnioskodawcy znalazły oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym, w tym w przedłożonym wniosku Samodzielnego Publicznego Zespołu Zakładów Opieki Zdrowotnej w Sierpcu z dnia 20 kwietnia 2026 r. o przejęcie przez Powiat Sierpecki spłaty raty kredytu zaciągniętego na inwestycje modernizacyjne, analizie finansowej oświaty Powiatu Sierpeckiego z dnia 3 listopada 2025 roku, wniosku do Ministra Finansów z dnia 27 stycznia 2026 r. o ponowną analizę oraz zwiększenie dochodów Powiatu Sierpeckiego na 2026 r., czy uchwale budżetowej Rady Powiatu Sierpeckiego z dnia 18 grudnia 2025 r., przy czym uchwałą tą zmieniono uchwałą Rady Powiatu Sierpeckiego z dnia 30 kwietnia 2026 r. w ten sposób, że dochody budżetu Powiatu ogółem zaplanowano na kwotę 110 316 238,66 zł, a wydatki budżetu ogółem na kwotę 114 274 790,66 zł, co daje deficyt budżetowy w wysokości 3 958 522,00 zł. Dochody bieżące zaplanowano zaś na kwotę 106 916 233,66 zł, a wydatki bieżące na kwotę 105 989 588,62 zł co daje nadwyżkę operacyjną w wysokości 926 650,04 zł.

Ponadto, stosownie do sprawozdania Rb-N łączna kwota należności i aktywów finansowych Powiatu Sierpeckiego na koniec I kwartału 2026 r. wyniosła 20 820 439,54 zł, zaś łączna kwota zadłużenia Powiatu na koniec I kwartału 2026 r. według sprawozdania Rb-Z wyniosła 23 982 500,00 zł.

Równocześnie, Regionalna Izba Obrachunkowa w Warszawie Uchwałą Nr 3.I./64/2026 z dnia 09 stycznia 2026 r. wydała pozytywną opinię o możliwości sfinansowania deficytu przedstawionego w uchwale budżetowej Powiatu Sierpeckiego na rok 2026, a uchwałą Nr 3.h./304/2025 z dnia 09 grudnia 2025 r. wydała pozytywną opinię o przedłożonym przez Zarząd Powiatu Sierpeckiego projekcie uchwały w sprawie uchwalenia Wieloletniej Prognozy Finansowej Powiatu Sierpeckiego, w którym przewidziano nadwyżkę budżetu w latach 2027 – 2028 na kwotę 1 350 000,00 zł.

Mając powyższe na względzie, zważyć należy co następuje.

Zgodnie z art. 60 pkt 6 u.f.p., środkami publicznymi stanowiącymi niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym są między innymi dochody budżetu państwa, dochody budżetu jednostki samorządu terytorialnego albo przychody państwowych funduszy celowych, stanowiące należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i od tych należności.

Na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 u.f.p. należności, o których mowa w art. 60, właściwy organ może na wniosek zobowiązanego umarzać w całości w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym, jak również organ może ww. należności umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności, w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

Na podstawie wyżej przywołanego art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. Organ przed wydaniem decyzji ocenia, czy w sprawie zaistniały przesłanki uzasadniające udzielenie ulgi, tj. czy w sprawie zachodzi przypadek uzasadniony względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego. W przypadku stwierdzenia wystąpienia pozytywnych przesłanek udzielenia ulgi, jej zastosowanie jest prawem a nie obowiązkiem organu. Przyznanie ulgi w spłacie należności nie jest obligatoryjne i w każdym przypadku opiera się na uznaniu administracyjnym. Uznaniowy charakter kompetencji organu powoduje, że stwierdzenie wystąpienia wymaganych przesłanek nie zobowiązuje organu do wydania decyzji czyniącej zadość wnioskowi o udzielenie ulgi.

Jak wskazuje Naczelny Sąd Administracyjny „Ważne względy społeczne lub gospodarcze zobowiązanego to sytuacja, gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności nie jest on w stanie uregulować zaległości podatkowej, przy czym nie można ich utożsamiać z subiektywnym przekonaniem dłużnika o istnieniu względów społecznych lub gospodarczych zobowiązanego, decydować powinny kryteria zobiektywizowane, zgodnie z powszechnie aprobowaną hierarchią wartości” (wyrok NSA z 27.05.2020 r., I GSK 1658/19).

W świetle powyższego stwierdzić należy, że instytucja umorzenia należności w całości, analogicznie instytucja umorzenia należności chociażby w części, ma charakter szczególny i wyjątkowy, bowiem zasadą jest terminowe płacenie zobowiązań oraz równość wszystkich podmiotów wobec przepisów prawa powszechnie obowiązującego, z którego wynika obowiązek regulowania należności publicznoprawnych.

W ocenie Organu, okoliczności powołane przez Wnioskodawcę, takie jak rosnące obciążenie budżetu Powiatu kosztami oświaty czy kosztami funkcjonowania Szpitala Powiatowego, wobec niewystarczającego poziomu finansowania ze środków państwa stanowią powszechny problem o charakterze systemowym i podobnie jak zmiany w zakresie sposobu podziału dochodów z subwencji ogólnej oraz udziałów w PIT i CIT dla jednostek samorządu terytorialnego w 2026 roku, które są przewidywalnym efektem zmian legislacyjnych, nie stanowią nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności. Także rosnąca inflacja i wzrost kosztów funkcjonowania Zobowiązanego są zjawiskami gospodarczymi, które co do zasady mieszczą się w normalnym ryzyku ekonomicznym.

Ponadto przy ocenie przesłanek dotyczących udzielenia ulgi w spłacie należności nie bez znaczenia pozostają okoliczności w jakich doszło do powstania zaległości. Przedmiotowym okolicznościom nie należy przyznawać nadrzędnej roli, jednakże powinny one stanowić ważną wskazówkę interpretacyjną i nie można ich pomijać w każdych okolicznościach sprawy (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 15 maja 2019 r., sygn. akt I SA/Bk 125/19).

Konieczność spłaty przedmiotowej należności publicznoprawnej jest zaś konsekwencją wykorzystania przez Stronę przyznanego dofinansowania z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184 u.f.p., wobec niezachowania trwałości projektu, co także przemawia przeciwko zastosowaniu względem Strony ulgi o najdalej idącym skutku w postaci umorzenia chociażby części należności publicznoprawnych.

Organ podkreśla jednak, że jego uwadze nie uszły występujące w niniejszej sprawie względy społeczne przemawiające za udzieleniem Wnioskodawcy ulgi. W szczególności Organ wziął pod uwagę, że Powiat realizuje zadania przewidziane przepisami prawa w obszarach o fundamentalnym znaczeniu dla mieszkańców w zakresie m.in. edukacji publicznej, promocji i ochrony zdrowia, pomocy społecznej czy wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej.

Równocześnie jednak należy wskazać, iż uwzględnienie wniosku o umorzenie pozostałej do spłaty należności automatycznie doprowadziłoby do obciążenia niniejszym zobowiązaniem budżetu Województwa Mazowieckiego, do którego zadań zgodnie z ustawą z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa należy także m.in. edukacja publiczna, pomoc społeczna, promocja i ochrona zdrowia, czy wspieranie rodziny i systemu pieczy zastępczej.

W sytuacji jak wyżej, mając na uwadze rozmiar i doniosłość zadań wykonywanych zarówno przez Powiat Sierpecki, jak i przez Województwo Mazowieckie, konieczne staje się wyważenie ww. interesów, a cel ten, zdaniem Organu, zrealizuje rozłożenie Powiatowi Sierpeckiemu należności głównej i odsetek na 20 płatnych miesięcznie rat wraz z odroczeniem terminu płatności pierwszej raty do dnia 10 listopada 2026 r.

Za takim rozwiązaniem przemawiają tak względy społeczne, jak i możliwości płatnicze zobowiązanego, bowiem analiza sytuacji finansowej Wnioskodawcy prowadzi do wniosku, że Powiat Sierpecki nie dysponuje zasobami finansowymi pozwalającymi na jednorazową spłatę należności względem Województwa Mazowieckiego w sposób, który nie zagroziłby płynności finansowej Wnioskodawcy. W uchwale budżetowej Powiatu przewidziano co prawda nadwyżkę operacyjną w wysokości 926 650,04 zł, jednak nie uwzględniła ona jednorazowej spłaty Zobowiązania względem Województwa Mazowieckiego wraz z odsetkami, zaś dokonanie takiej spłaty prowadziłoby do ujemnego wyniku operacyjnego budżetu w kwocie powyżej sześciuset tysięcy złotych. Wynik budżetu operacyjnego Powiatu (nadwyżka operacyjna/deficyt operacyjny) ma zaś bardzo istotne znaczenie poznawcze. Stanowi bowiem jeden z najważniejszych wskaźników sytuacji finansowej ilustrujący czy jednostka samorządu terytorialnego jest w stanie pokryć wydatki bieżące

dochodami bieżącymi. W nauce o finansach publicznych przyjmuje się, że jeśli wydatki bieżące są wyższe od dochodów bieżących oznacza to, iż wydatki realizowane są na poziomie przekraczającym możliwości finansowe jst. Wykonywanie zadań bieżących przez jednostkę odbywa się w tym wypadku kosztem sprzedaży jej majątku lub na skutek zaciągania nowych zobowiązań. Jednorazowa zapłata pełnej kwoty należności mogłoby tym samym bezpośrednio ograniczyć zdolność Strony do realizacji podstawowych zadań na rzecz mieszkańców Powiatu Sierpeckiego. Powyższe zaś stanowi o wystąpieniu w niniejszej sprawie przesłanki pozwalającej na udzielenie ulgi w spłacie należności, tj. przypadek uzasadniony względami społecznymi i gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi Wnioskodawcy.

Równocześnie deklaracja Powiatu co do spłaty ww. należności w dwudziestu płatnych miesięcznie ratach, począwszy od dnia 10 listopada 2026 r., a także pozytywna opinia Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie w sprawie możliwości sfinansowania planowanego deficytu określonego w Uchwale Budżetowej Powiatu Sierpeckiego na 2026 r. oraz pozytywna opinia RIO o przedłożonym przez Zarząd Powiatu Sierpeckiego projekcie uchwały w sprawie uchwalenia Wieloletniej Prognozy Finansowej Powiatu Sierpeckiego, w którym przewidziano nadwyżkę budżetu w latach 2027 – 2028 w kwocie 1 350 000,00 zł, potwierdza możliwość spłaty zobowiązania przez Wnioskodawcę i pozwala na udzielenie mu wnioskowanej ulgi.

Mając powyższe na uwadze, rozłożenie należności na raty leży zarówno w interesie Wnioskodawcy, jak i w interesie Województwa Mazowieckiego.

Zgodnie § 9 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 r. w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej, a także zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach (Dz. U. 2021 r., poz. 703) odsetki od należności głównej należy liczyć do dnia wniesienia wniosku o udzielenie ulgi w spłacie należności, włącznie z tym dniem, tj. w niniejszej sprawie do dnia 07 kwietnia 2026 r.

Odsetki od należności głównej, wyliczone jak dla zaległości podatkowych od dat wypłaty poszczególnych transz dotacji, zgodnie z postanowieniami decyzji MJWPU Nr 52/2025-WP/43/2025 z dnia 18 listopada 2025 r. uchylonej w części dotyczącej okresu naliczania odsetek i utrzymanej w mocy w pozostałym zakresie decyzją Zarządu Województwa Mazowieckiego Nr 4/2026/RF-I-SE.433.1.7.2025.AD z dnia 05 marca 2026 r. na dzień wniesienia wniosku wynoszą 679 549,00 zł.

Ponadto, zgodnie z art. 57 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 622), mającym odpowiednie zastosowanie w niniejszej sprawie na podstawie art. 67 ust. 1 u.f.p., w decyzji wydanej na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 lub 2 [O.p.] organ ustala opłatę prolongacyjną od kwoty podatku lub zaległości podatkowej. Kwestię opłaty prolongacyjnej reguluje również rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 r. w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty, a także zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach (Dz. U. z 2021 r. poz. 703). Zgodnie z ww. przepisami stawka opłaty prolongacyjnej jest równa obniżonej stawce odsetek za zwłokę i wynosi 50% stawki odsetek za zwłokę określonej w Obwieszczeniu Ministra Finansów i Gospodarki w sprawie stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, obniżonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych oraz podwyższonej stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, wydanego na podstawie art. 56d ustawy Ordynacja podatkowa.

Zgodnie z ww. obwieszczeniem (M.P. z 2025 r., poz. 1208) obniżona stawka odsetek za zwłokę wynosi 5,75 % kwoty zaległości w stosunku rocznym.

Wysokość opłaty prolongacyjnej oblicza się przy zastosowaniu stawki opłaty prolongacyjnej obowiązującej w dniu wydania decyzji. W związku z powyższym stawka opłaty prolongacyjnej, równa obniżonej stawce odsetek za zwłokę (50% stawki odsetek za zwłokę) w przedmiotowej decyzji, w odniesieniu do każdej raty, została wyliczona przy zastosowaniu stawki w wysokości 5,75 % kwoty zaległości w stosunku rocznym.

Organ wydając decyzję rozkładającą należność główną wraz z odsetkami na raty, nalicza opłatę prolongacyjną jedynie od kwoty zaległości podatkowej, z pominięciem odsetek. Opłata prolongacyjna naliczana jest odrębnie dla każdej z rat, ponieważ każda rata ma inny termin płatności, co przekłada się na wysokość opłaty naliczanej za każdy dzień. W przypadku wydania decyzji o rozłożeniu należności na raty, opłatę prolongacyjną oblicza się od dnia następującego po dniu, w którym złożono wniosek o udzielenie ulgi w spłacie należności. W związku z powyższym w niniejszej sprawie opłata prolongacyjna naliczana jest począwszy od dnia 07 kwietnia 2026 r. do dnia upływu terminu płatności podatku lub zaległości podatkowej albo terminu zapłaty poszczególnych rat podatku lub zaległości podatkowej.

Wskazania także wymaga, iż na podstawie art. 49 § 1 Ordynacji podatkowej w sytuacji wydania decyzji udzielającej ulgi w spłacie należności, nowym terminem płatności jest dzień, w którym zgodnie z decyzją powinna nastąpić zapłata odroczonego podatku lub zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę albo poszczególnych rat, na jakie został rozłożony podatek lub zaległość podatkowa wraz z odsetkami za zwłokę. Za datę uregulowania zobowiązania wynikającego z niniejszej decyzji uznaje się datę dokonania wpłaty na rachunek bankowy.

Jeżeli jednak dłużnik nie spłaci którejkolwiek z rat - niespłacona rata należności staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami, w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi zgodnie z postanowieniami decyzji administracyjnej zobowiązującej do zwrotu należności (por. art. 49 § 2 O.p.).

Ponadto podkreślenia wymaga, że niedotrzymanie terminu płatności trzech rat, na jakie został rozłożony podatek lub zaległość podatkowa, powoduje, z mocy prawa, wygaśnięcie decyzji o rozłożeniu na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowej w zakresie wszystkich niezapłaconych rat (art. 67da § 2 O.p.).

Na dzień wydania niniejszej decyzji wysokość należności głównej pozostającej do zwrotu wynosi 883 036,14 zł. Natomiast odsetki od ww. należności głównej, liczone zgodnie z postanowieniami decyzji administracyjnych zobowiązującej do zwrotu należności wynoszą 679 549,00 zł.

Wskazania również wymaga, iż zważywszy, że Wnioskodawcą jest jednostka samorządu terytorialnego, ulga w spłacie należności, z uwagi na status podmiotu, nie stanowi pomocy de minimis, ponieważ w niniejszej sprawie jednostka samorządu terytorialnego nie spełnia definicji przedsiębiorcy.

W związku z powyższym orzeczono, jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje odwołanie do organu II instancji - Zarządu Województwa Mazowieckiego. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji stronie. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych, ul. Inflancka 4, 00-189 Warszawa.

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Wniosek o zrzeczenie się prawa do wniesienia odwołania wnosi się do Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych, ul. Inflancka 4, 00-189 Warszawa. Z dniem wpływu wniosku do Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, chyba że decyzja stała się ostateczna po bezskutecznym upływie terminu do wniesienia odwołania. Po zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania nie przysługuje Stronie odwołanie od decyzji i skarga do sądu, a decyzja podlega wykonaniu.

Z up. p.o. Dyrektora Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych

Kierownik Wydziału Postępowań Administracyjnych
Marian Szalkowski

/dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Elektronicznie podpisany przez:

Marian Szalkowski

Data:
2026-6-26 15:37:4

Otrzymują:

1. Powiat Sierpecki, ul. Świętokrzyska 21, 09-200 Sierpc, AE:PL-87075-69074-IVTTD-27
2. a/a.

POWIAT SIERPECKI

woj. mazowieckie
09-200 Sierpc, ul. Świętokrzyska 2a
REGON: 611016169
NIP: 776-16-76-252

Sierpc, dnia 10 lipca 2026 r.

Odwołujący:

Powiat Sierpecki

ul. Świętokrzyska 2a, 09-200 Sierpc

REGON: 611016169, NIP: 776-16-76-252

adres do e-Doręczeń: AE:PL-87075-69074-
IVTTD-27

reprezentowany przez Zarząd Powiatu w
Sierpcu

Zarząd Województwa Mazowieckiego

za pośrednictwem:

Mazowieckiej Jednostki Wdrażania

Programów Unijnych

ul. Inflancka 4, 00-189 Warszawa

znak sprawy: MJWPU.WP.420-2920/15

ODWOŁANIE

**od decyzji Nr 16/2026-WP/17/2026 z dnia 26 czerwca 2026 r. Mazowieckiej Jednostki
Wdrażania Programów Unijnych**

Działając w imieniu Powiatu Sierpeckiego, na podstawie art. 127 § 1 i art. 129 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 1691; dalej: „k.p.a.”), w związku z art. 64 ust. 1 pkt 2 oraz art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1483 z późn. zm. dalej: „u.f.p.”), zaskarżamy decyzję Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych Nr 16/2026-WP/17/2026 z dnia 26 czerwca 2026 r. w części, w punkcie 1 rozstrzygnięcia, tj. w zakresie odmowy umorzenia odsetek.

Zaskarżonej decyzji zarzucamy:

- 1) naruszenie art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a u.f.p. przez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że umorzenie należności może być uzasadnione wyłącznie wystąpieniem zdarzeń nadzwyczajnych, losowych lub nieprzewidywalnych, podczas gdy przepis wymaga wykazania ważnego interesu zobowiązanego lub interesu publicznego i nie ustanawia przesłanki „nadzwyczajności”;
- 2) naruszenie art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. przez odmowę nadania należytego znaczenia względem społecznym i gospodarczym, mimo że organ sam stwierdził ich występowanie i na tej podstawie rozłożył należność główną oraz odsetki na 20 rat;
- 3) naruszenie art. 7, art. 8 § 1, art. 11, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. przez niewyczerpujące rozpatrzenie materiału dowodowego, brak rzeczywistego wyważenia interesu publicznego oraz interesu finansowego wierzyciela, a także przyjęcie wniosków o zdolności płatniczej Powiatu na podstawie danych, które nie przesądzą o istnieniu wolnych środków pieniężnych;
- 4) naruszenie art. 107 § 1 pkt 5 i 6 oraz § 3 k.p.a. przez sporządzenie uzasadnienia, które nie wyjaśnia, dlaczego te same okoliczności faktyczne uznano za wystarczające do rozłożenia należności na raty, lecz niewystarczające do umorzenia odsetek choćby w części, ani dlaczego interes publiczny miałby przemawiać za pobraniem należności ubocznych kosztem ustawowych zadań Powiatu;

- 5) naruszenie art. 104 § 2 oraz art. 107 § 1 pkt 5 k.p.a. przez brak jednoznacznego rozstrzygnięcia w sentencji o zgłoszonym żądaniu ewentualnym umorzenia 50% odsetek; ogólna odmowa „umorzenia odsetek” nie pozwala ustalić, czy i na jakiej podstawie rozpoznano odrębny wniosek o umorzenie częściowe;
- 6) naruszenie zasady proporcjonalności określonej w art. 8 § 1 k.p.a. przez zaakceptowanie obciążenia Powiatu należnościami ubocznymi w łącznej wysokości 748 484,00 zł, stanowiącymi 84,76% należności głównej, bez wykazania, że taki ciężar jest konieczny i pozostaje w racjonalnej proporcji do ochrony interesu finansowego wierzyciela;
- 7) naruszenie art. 67 ust. 1 u.f.p. w związku z odpowiednio stosowanym art. 67a § 1 pkt 3 O.p. (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 622; dalej: „O.p.”) przez brak zastosowania dostępnej ustawowo ulgi polegającej na umorzeniu w całości lub w części opłaty prolongacyjnej, pomimo że opłata ta została ustalona dopiero zaskarżoną decyzją i odwołanie stanowi pierwszą realną możliwość zakwestionowania jej poboru.
- 8) naruszenie art. 8 § 1 k.p.a. oraz zasad proporcjonalności i należytego zarządzania finansami Unii wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013, przez nieuwzględnienie charakteru uchybienia, okresu i zakresu rzeczywistej niezgodności, zakresu utrzymania rezultatów, działań naprawczych oraz współzależności instytucjonalnej przy ustalaniu, czy konieczne jest pobranie pełnych należności ubocznych;
- 9) naruszenie art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 107 § 3 k.p.a. przez nieustalenie i nieocenie, czy oraz w jakim zakresie Powiat utrzymywał materialne i techniczne rezultaty projektu oraz realizował działania naprawcze w okresie od 1 stycznia 2023 r. do końca okresu trwałości, mimo że okoliczności te mają bezpośrednie znaczenie dla oceny dobrej wiary, stopnia zawinienia, ograniczenia skutków nieprawidłowości i przesłanek umorzenia należności ubocznych;

Wziąwszy pod uwagę powyższe zarzuty, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. wnosimy o:

- 1) uchylenie pkt 1 zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy przez umorzenie w całości odsetek od należności głównej w kwocie 679 549,00 zł,
a w konsekwencji:
- 2) uchylenie pkt 3 zaskarżonej decyzji jako bezprzedmiotowego w następstwie umorzenia odsetek;
a ponadto:
- 3) zmianę pkt 4 zaskarżonej decyzji przez umorzenie w całości ustalonej opłaty prolongacyjnej w kwocie 68 935,00 zł.

Ewentualnie, na wypadek nieuwzględnienia wniosku o umorzenie odsetek w całości, wnosimy o:

- 4) umorzenie co najmniej 50% odsetek, tj. kwoty 339 774,50 zł, z uwagi na wykazane względy społeczne i gospodarcze, w szczególności realne możliwości płatnicze Powiatu oraz konieczność zapewnienia ciągłości realizacji zadań publicznych;

- 5) umorzenie opłaty prolongacyjnej w całości, a co najmniej w części odpowiadającej proporcji umorzonych odsetek, z jednoczesnym ustaleniem nowego harmonogramu spłaty należności ubocznych;

W przypadku uznania, że zgromadzony materiał nie pozwala na wydanie rozstrzygnięcia reformatoryjnego, **wnosimy – na podstawie art. 138 § 2 k.p.a. – o uchylenie decyzji w zaskarżonej części i przekazanie sprawy organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia**, z obowiązkiem przeprowadzenia pełnej, aktualnej i zindywidualizowanej analizy przesłanek z art. 64 ust. 1 pkt 2 u.f.p. oraz rozpoznania wniosku o umorzenie opłaty prolongacyjnej.

Uzasadnienie

Zaskarżona decyzja odmawia umorzenia odsetek od należności głównej, rozkłada należność główną w wysokości 883 036,14 zł oraz odsetki w wysokości 679 549,00 zł na 20 rat, a ponadto ustala opłatę prolongacyjną w wysokości 68 935,00 zł. Łączne obciążenie Powiatu Sierpeckiego wynosi zatem 1 631 520,14 zł.

Powiat Sierpecki nie uchyla się od odpowiedzialności finansowej i akceptuje obowiązek zwrotu całej należności głównej. Wniosek dotyczy wyłącznie należności ubocznych. Takie stanowisko zabezpiecza podstawowy interes finansowy wierzyciela, ponieważ kapitał pochodzący ze środków publicznych zostanie zwrócony w całości, a równocześnie pozwala ograniczyć negatywny wpływ rozliczenia na bieżące zadania wykonywane na rzecz mieszkańców.

Podnieść należy, iż wypłaty wykonawcy następowały na podstawie protokołów odbioru potwierdzających terminowe wykonanie poszczególnych etapów bez zastrzeżeń. Późniejszy obowiązek zwrotu, związany z oceną zachowania trwałości projektu, wymaga odrębnego rozpatrzenia od prawidłowości dokonywania płatności na etapie realizacji umowy. Okoliczności wykonania, odbioru, późniejszego utrzymywania rezultatów oraz podejmowania działań naprawczych powinny zostać uwzględnione przy ocenie proporcjonalności pobrania pełnych należności ubocznych.

Najwyższa Izba Kontroli w wystąpieniu pokontrolnym nr KAP.411.002.07.2022 wskazała uchybienia dotyczące późniejszych efektów i trwałości projektu, a równocześnie opisała funkcjonowanie infrastruktury, działania podejmowane przez Powiat Sierpecki oraz uwarunkowania techniczne wpływające na dostępność poszczególnych usług. Ustalenia te powinny być ocenione łącznie, z uwzględnieniem rzeczywistego zakresu i czasu niezgodności, stopnia utrzymania rezultatów oraz działań zmierzających do usunięcia stwierdzonych uchybień.

Kontrola NIK wskazała ponadto na okoliczności dotyczące funkcjonowania systemów, sposobu reagowania na problemy oraz zależności części usług od rozwiązań regionalnych. Ustalenia te nie eliminują obowiązku zwrotu wynikającego z decyzji ostatecznej, lecz powinny zostać uwzględnione przy ocenie charakteru, wagi i czasu trwania uchybień oraz zasadności dodatkowego pobrania odsetek i opłaty prolongacyjnej niemal równych kwocie kapitału.

Powiat Sierpecki podnosi i wnosi o zweryfikowanie na podstawie wskazanych niżej dowodów, że pomimo stwierdzonych uchybień nie doszło do faktycznego porzucenia projektu. Utrzymywane były materialne i techniczne rezultaty przedsięwzięcia: infrastruktura

teleinformatyczna, środowisko serwerowe, sprzęt i oprogramowanie, w tym funkcjonujące moduły finansowo-księgowe, e-sesja oraz rozwiązania wykorzystywane w obsłudze nieruchomości. NIK ustaliła, że infrastruktura, za pomocą której udostępniano e-usługi, działała bezawaryjnie w okresie objętym kontrolą.

Po kontroli NIK Powiat Sierpecki podejmował działania w celu ponownego uruchomienia EZD i pełnego wdrożenia e-usług. Prowadzono korespondencję z Województwem, realizowano czynności techniczne i organizacyjne oraz zawierano porozumienia dotyczące rozwoju i utrzymania e-Urzędu, systemu EZD i portalu Wrota Mazowsza. W 2024 r. zawarto z Województwem Mazowieckim umowę partnerską obejmującą rozwój i techniczne utrzymanie tych rozwiązań. Okoliczności te powinny zostać ocenione łącznie z dokumentacją za okres do końca trwałości projektu.

Powiat Sierpecki nie formułuje bez dowodów kategorycznego twierdzenia, że każda z siedmiu e-usług oraz każdy wskaźnik były przez cały okres nieprzerwanie utrzymywane na pełnym poziomie. Podnosi natomiast, że projekt i jego majątek były realnie utrzymywane, a uchybienia miały charakter częściowy i funkcjonalny, zaś Powiat Sierpecki podejmował działania zmierzające do ich usunięcia. Organ nie może utożsamiać niepełnego wykorzystania wszystkich funkcjonalności z całkowitym brakiem trwałości całego przedsięwzięcia bez szczegółowego ustalenia zakresu, czasu i skutku każdej niezgodności.

Z dokumentacji pokontrolnej wynika, że MJWPU zobowiązała Powiat Sierpecki do podejmowania działań utrzymujących i naprawczych w okresie od 1 stycznia 2023 r. do 10 listopada 2025 r., wskazując zarazem, że brak wykonania zaleceń w tym okresie może podlegać odrębnej ocenie finansowej. Tymczasem zaskarżona decyzja nie przedstawia ustaleń, jakie konkretne rezultaty były utrzymywane w tym okresie, kiedy i w jakim zakresie poszczególne funkcjonalności działały ani jakie działania Powiat rzeczywiście wykonał.

Jeżeli Powiat Sierpecki utrzymywał rezultaty materialne, ponosił koszty utrzymania, realizował umowy serwisowe, wykorzystywał sprzęt i oprogramowanie oraz pozostawał gotowy do uruchomienia funkcjonalności zależnych od infrastruktury regionalnej, są to okoliczności świadczące o dobrej wierze, ograniczaniu następstw uchybienia i wykonywaniu zaleceń w zakresie obiektywnie możliwym. Mają one istotne znaczenie co najmniej dla umorzenia należności ubocznych, nawet jeżeli nie prowadzą do wzruszenia ostatecznego obowiązku zwrotu kapitału.

Organ powinien ponadto jednoznacznie wskazać, czy za okres od 1 stycznia 2023 r. do 10 listopada 2025 r. wydano odrębne ustalenie albo decyzję stwierdzającą kolejne naruszenie trwałości. Jeżeli takiego rozstrzygnięcia nie wydano, nie jest dopuszczalne automatyczne zakładanie, że działania naprawcze nie przyniosły żadnego rezultatu. Jeżeli je wydano, dokument ten powinien zostać włączony do akt i oceniony w niniejszym postępowaniu.

NIK ustaliła, że brak uruchomienia EOI, e-zezwoleń i e-płatności wynikał z braku uzgodnień pomiędzy Starostwem Powiatowym w Sierpcu a Urzędem Marszałkowskim Województwa Mazowieckiego w Warszawie dotyczących dostępu do węzła regionalnego i portalu Wrota Mazowsza. Powiat Sierpecki prowadził w tej sprawie korespondencję od 2018 r., a dostęp do węzła miał kluczowe znaczenie dla integracji lokalnego EZD i interoperacyjności wdrażanych

rozwiązań. Oznacza to obiektywną współzależność techniczną, której nie można sprowadzać wyłącznie do zachowania Beneficjenta.

Do akt powinny zostać pozyskane od Województwa Mazowieckiego i MJWPU kompletne informacje o terminach dostępności środowiska produkcyjnego, węzła regionalnego i portalu Wrota Mazowsza, przebiegu integracji, skutkach incydentów bezpieczeństwa oraz okresach, w których uruchomienie usług było technicznie niemożliwe albo ograniczone. Z materiałów publicznych wynika w szczególności, że w grudniu 2022 r. doszło do cyberataku na infrastrukturę Województwa i czasowego wyłączenia środowiska Wrota Mazowsza, co również wymaga uwzględnienia przy ocenie wykonania zaleceń.

Powiat Sierpecki nie przenosi na MJWPU ani Województwo Mazowieckie własnych obowiązków wynikających z umowy o dofinansowanie i nie formułuje w niniejszym odwołaniu roszczenia odszkodowawczego. Wskazuje jednak, że organ nie może – przy stosowaniu uznaniowej ulgi – przypisywać całego ciężaru przyczynowego Beneficjentowi, jeżeli część funkcjonalności była zależna od infrastruktury i współdziałania instytucji systemu wdrażania. Neutralne ustalenie tej współzależności zwiększa rzetelność, a nie konfliktowość postępowania.

Wskazać należy, iż projekt był realizowany w perspektywie 2014–2020, dlatego znaczenie ma rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013. Art. 71 tego rozporządzenia wiąże zwrot środków z niespełnieniem wymogów trwałości i nakazuje uwzględnić proporcję okresu, w którym wymogi nie były spełniane. Art. 125 ust. 1 przypisuje instytucji zarządzającej odpowiedzialność za zarządzanie programem zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, a art. 143 wymaga uwzględniania charakteru i wagi nieprawidłowości oraz straty finansowej przy korektach.

Powiat Sierpecki ma świadomość, że niniejsze postępowanie nie służy ponownemu rozpoznaniu ostatecznej decyzji ustalającej należność główną. Standardy unijne pozostają jednak istotnym kontekstem wykładni przesłanek „ważnego interesu zobowiązanego”, „interesu publicznego” oraz względów społecznych i gospodarczych. Skoro prawo unijne wymaga różnicowania skutków według zakresu, czasu, wagi i realnego wpływu nieprawidłowości, tym bardziej przy decyzji uznaniowej nie można pomijać zakresu utrzymania rezultatów, działań naprawczych oraz systemowej współzależności technicznej.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej konsekwentnie wskazuje, że środki finansowe podejmowane w następstwie nieprawidłowości powinny uwzględniać ich charakter, wagę i skutki finansowe. Pełne odzyskanie kapitału już zabezpiecza interes finansowy funduszy.

Art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a u.f.p. pozwala umorzyć należność w całości w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym. Są to przesłanki równorzędne i alternatywne. Ustawodawca nie wymaga, aby trudna sytuacja była wyłącznie skutkiem klęski żywiołowej, wypadku losowego lub innego zdarzenia całkowicie nieprzewidywalnego.

W uzasadnieniu decyzji Organ uznał wzrost kosztów oświaty, obciążenia związane ze szpitalem, zmiany w systemie dochodów JST i skutki inflacji za zjawiska systemowe lub mieszczące się w zwykłym ryzyku gospodarczym. Takie rozumowanie wprowadza dodatkową,

nieprzewidzianą w art. 64 u.f.p. przesłankę nadzwyczajności. Może ona mieć znaczenie przy ocenie art. 57 § 5 O.p., który dotyczy nieustalania opłaty prolongacyjnej z powodu klęski żywiołowej lub wypadku losowego, nie może jednak zastępować szerszej oceny ważnego interesu zobowiązanego i interesu publicznego.

W orzecznictwie podkreśla się, że wystąpienie choćby jednej z ustawowych przesłanek może uzasadniać ulgę, a pojęcia interesu publicznego i ważnego interesu zobowiązanego nie mogą być ograniczane jedynie do sytuacji nadzwyczajnych. (tak Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 23 sierpnia 2023 r., III FSK 1128/22. Z kolei w wyroku z 11 lipca 2024 r., III FSK 1103/23, NSA wskazał, że organ ma obowiązek zbadać i ocenić istnienie przesłanek umorzenia oraz wzajemne relacje pomiędzy nimi.

Organ stwierdził, że analiza sytuacji finansowej prowadzi do wniosku, iż jednorazowa spłata zagroziłaby płynności finansowej Powiatu Sierpeckiego i realizacji jego podstawowych zadań. Ustalenie to stanowiło podstawę rozłożenia należności głównej i odsetek na 20 rat. Jednocześnie te same okoliczności uznano za niewystarczające do umorzenia odsetek nawet w części.

Uzasadnienie nie zawiera przekonującego wyjaśnienia tej różnicy. Organ powołał się głównie na wyjątkowy charakter umorzenia i na fakt, że obowiązek zwrotu wynika z naruszenia procedur. Nie wykazał jednak, dlaczego pobranie odsetek w kwocie 679 549,00 zł jest ważniejsze z punktu widzenia interesu publicznego niż zachowanie zdolności Powiatu Sierpeckiego do finansowania oświaty, ochrony zdrowia, pomocy społecznej, pieczy zastępczej, bezpieczeństwa publicznego i innych zadań ustawowych.

Przyznanie rat dowodzi, że przesłanki społeczne i gospodarcze rzeczywiście występują. Wymagało to od organu dalszego rozważenia, czy przy takiej skali obciążenia zasadne jest pobranie całych odsetek, czy też właściwym środkiem byłoby umorzenie odsetek w całości albo co najmniej w części.

W niniejszej sprawie interes publiczny przemawia za umorzeniem należności ubocznych. Powiat Sierpecki wykonuje zadania publiczne o charakterze obowiązkowym i ciągłym. Obciążenie należnościami ubocznymi nie będzie finansowane z prywatnego majątku osób odpowiedzialnych za projekt, lecz z dochodów publicznych przeznaczonych dla obecnych mieszkańców. W praktyce pobranie odsetek i opłaty prolongacyjnej oznacza ograniczenie środków na usługi publiczne albo zwiększenie zadłużenia.

Umorzenie odsetek i opłaty prolongacyjnej nie prowadzi do rezygnacji ze zwrotu kapitału. Należność główna w wysokości 883 036,14 zł zostanie zapłacona w całości. Interes finansowy wierzyciela zostaje zatem zabezpieczony w jego podstawowym wymiarze, a ulga obejmuje jedynie świadczenia uboczne, których funkcją jest rekompensata za opóźnienie, a nie dodatkowe sankcjonowanie beneficjenta.

Organ nie powinien wykorzystywać przyczyny powstania zobowiązania jako argumentu o charakterze represyjnym. Postępowanie ulgowe nie służy ponownemu karaniu strony za nieprawidłowość, lecz ustaleniu, czy aktualna sytuacja i interes publiczny uzasadniają

zastosowanie ustawowej ulgi. Ostateczna decyzja o zwrocie i obowiązek zapłaty należności głównej pozostają nienaruszone.

Za umorzeniem przemawia również brak elementu pomocy publicznej. Zaskarżona decyzja sama stwierdza, że ulga udzielana jednostce samorządu terytorialnego wykonującej zadania publiczne nie stanowi pomocy de minimis. Nie istnieje zatem ryzyko zakłócenia konkurencji ani uprzywilejowania podmiotu gospodarczego.

Odsetki w wysokości 679 549,00 zł stanowią 76,96% należności głównej. Opłata prolongacyjna w wysokości 68 935,00 zł stanowi dalsze 7,81% należności głównej. Łącznie należności uboczne wynoszą 748 484,00 zł, czyli 84,76% kapitału podlegającego zwrotowi.

Zgodnie z danymi przyjętymi w decyzji nadwyżka operacyjna budżetu Powiatu Sierpeckiego wynosiła 926 650,04 zł. Należności uboczne odpowiadają około 80,77% tej kwoty. Z harmonogramu wynika ponadto, że w samym 2027 r. łączna suma rat kapitału, odsetek i opłaty prolongacyjnej wyniesie około 973 817,12 zł. Jest to obciążenie o skali mogącej istotnie ograniczyć zdolność do realizacji zadań bieżących.

Art. 8 § 1 k.p.a. nakazuje prowadzić postępowanie zgodnie z zasadą proporcjonalności. Wymaga ona porównania korzyści budżetowej wynikającej z pobrania należności ubocznych z konkretnymi negatywnymi następstwami dla realizacji zadań publicznych. W decyzji takiego bilansu nie przeprowadzono. Organ poprzestał na ogólnym stwierdzeniu, że trudności są typowe lub systemowe.

Ponadto Organ powołał się na wykazane w sprawozdaniu Rb-N należności i aktywa finansowe w kwocie 20 820 439,54 zł oraz na pozytywne opinie Regionalnej Izby Obrachunkowej. Wnioski wprowadzone z tych danych są zbyt daleko idące.

Wartość należności i aktywów finansowych nie jest tożsama z kwotą wolnej gotówki możliwej do przeznaczenia na spłatę zobowiązania. Pozycje te mogą obejmować należności niewymagalne, trudno ściągalne, środki o szczególnym przeznaczeniu albo środki zabezpieczające bieżące funkcjonowanie jednostek. Organ nie ustalił struktury tej kwoty, terminów jej realnej ściągальności ani prawnych możliwości wykorzystania.

Pozytywna opinia RIO oznacza ocenę zgodności uchwały budżetowej lub WPF z prawem i ustawowymi relacjami finansowymi. Nie stanowi ona potwierdzenia, że Powiat Sierpecki posiada niezaangażowane środki na nieplanowany wydatek w wysokości 1,63 mln zł. Organ powinien był zbadać realne przepływy pieniężne, harmonogram zadłużenia i wydatków obowiązkowych oraz wpływ rat na wykonanie budżetu, czego nie uczynił.

Zgodnie z art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. organ powinien podjąć wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia sprawy i wyczerpująco rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Z art. 80 k.p.a. wynika obowiązek oceny okoliczności na podstawie całokształtu materiału.

Decyzja opiera się przede wszystkim na uchwale budżetowej według stanu po zmianach na dzień 30 kwietnia 2026 r. i danych za I kwartał 2026 r. Nie przeanalizowano aktualnego wykonania dochodów i wydatków, rzeczywistych przepływów pieniężnych, zaangażowania środków, nowych zobowiązań ani wpływu rat na poszczególne lata budżetowe. Nie ustalono także, które wydatki musiałyby zostać ograniczone albo jakie nowe zobowiązania należałoby zaciągnąć.

Organ odwoławczy, dysponując kompetencją z art. 136 § 1 k.p.a., może uzupełnić postępowanie dowodowe i wydać rozstrzygnięcie merytoryczne. Powiat deklaruje niezwłoczne przedłożenie aktualnych danych budżetowych, prognozy przepływów oraz dokumentów dotyczących wydatków obowiązkowych.

We wniosku z 7 kwietnia 2026 r., uzupełnionym 4 maja 2026 r., Powiat Sierpecki zgłosił żądania alternatywne, w tym umorzenie 50% odsetek. Sentencja ogranicza się do ogólnej odmowy umorzenia odsetek i nie rozstrzyga jednoznacznie o żądaniu częściowego umorzenia.

Art. 104 § 2 k.p.a. wymaga rozstrzygnięcia sprawy co do jej istoty, natomiast art. 107 § 1 pkt 5 k.p.a. wymaga zamieszczenia w decyzji jednoznacznego rozstrzygnięcia. Przy wnioskach alternatywnych organ powinien wskazać, czy odmawia zarówno umorzenia całkowitego, jak i częściowego oraz przedstawić odrębne motywy dotyczące przesłanek z art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a i lit. b u.f.p.

Nawet gdyby uznać, że ogólna odmowa obejmuje oba żądania, uzasadnienie nie zawiera wystarczającej analizy wariantu częściowego. Organ nie wyjaśnił, dlaczego nie zastosował rozwiązania pośredniego, które zapewniałoby częściową rekompensatę wierzycielowi, a równocześnie ograniczało ryzyko dla zadań publicznych.

W odniesieniu do punktu 4 zaskarżonej decyzji, wskazać należy, iż opłata prolongacyjna została ustalona dopiero zaskarżoną decyzją. Powiat Sierpecki nie miał zatem wcześniejszej możliwości wystąpienia o umorzenie skonkretyzowanej kwoty tej opłaty. Niniejsze odwołanie należy w tej części traktować równocześnie jako wniosek o jej umorzenie.

Art. 67a § 1 pkt 3 O.p. wprost przewiduje możliwość umorzenia w całości lub w części opłaty prolongacyjnej. Przepis ten znajduje odpowiednie zastosowanie do niepodatkowych należności budżetowych na podstawie art. 67 ust. 1 u.f.p. Dodatkowo sama opłata stanowi należność publicznoprawną, do której mogą mieć zastosowanie ulgi z art. 64 ust. 1 pkt 2 u.f.p.

Wniosek nie opiera się na twierdzeniu, że zachodzi klęska żywiołowa lub wypadek losowy w rozumieniu art. 57 § 5 O.p. Prawidłową formą prawną oczekiwanego rozstrzygnięcia jest umorzenie ustalonej opłaty, a nie stwierdzenie, że opłata w ogóle nie powstała. Za umorzeniem przemawiają te same względy publiczne, społeczne i gospodarcze, które uzasadniają umorzenie odsetek.

Za uwzględnieniem niniejszego wniosku przemawia także dotychczasowy dorobek orzeczniczy. W wyroku NSA z 11 lipca 2024 r., III FSK 1103/23, podkreślono, że uznaniowy charakter decyzji nie zwalnia organu z obowiązku zbadania i oceny przesłanek umorzenia oraz ich wzajemnych relacji. Uznanie administracyjne nie jest dowolnością.

Z kolei w wyroku NSA z 23 sierpnia 2023 r., III FSK 1128/22, wskazano, że wystąpienie jednej z alternatywnych przesłanek – ważnego interesu podatnika albo interesu publicznego – może być wystarczające do udzielenia ulgi, zaś przesłanek tych nie należy ograniczać wyłącznie do zdarzeń nadzwyczajnych.

Natomiast w wyroku NSA z 27 maja 2020 r., I GSK 1658/19, odnoszącym się do art. 64 u.f.p., zaakcentowano konieczność stosowania zobiektywizowanych kryteriów przy ocenie

względów społecznych i gospodarczych oraz rzeczywistych możliwości płatniczych zobowiązanego.

Powyższe standardy nie zostały w pełni zachowane, ponieważ organ nie dokonał odrębnego i zindywidualizowanego wyważenia interesów, lecz oparł odmowę na ogólnym stwierdzeniu o wyjątkowości umorzenia oraz na ocenie przyczyny powstania zobowiązania.

Podsumowując, podnieść należy, iż zaskarżona decyzja sama potwierdza, że jednorazowa spłata zobowiązania zagroziłaby płynności Powiatu Sierpeckiego i realizacji zadań publicznych. Jednocześnie nie uwzględnia pełnego obrazu późniejszego utrzymywania rezultatów projektu, zakresu i czasu stwierdzonych uchybień, działań naprawczych oraz zależności części e-usług od infrastruktury Województwa Mazowieckiego. W konsekwencji odmowa umorzenia została oparta na niepełnej ocenie okoliczności istotnych dla zastosowania ulgi.

Pełny zwrot należności głównej zabezpiecza interes finansowy wierzyciela. Umorzenie odsetek i opłaty prolongacyjnej nie prowadzi do uszczuplenia kapitału, lecz zapobiega przerzuceniu na mieszkańców Powiatu Sierpeckiego dodatkowego ciężaru 748 484,00 zł, który ograniczy finansowanie oświaty, ochrony zdrowia, pomocy społecznej i bezpieczeństwa. W świetle art. 64 u.f.p., art. 8 i art. 96a k.p.a. oraz standardu proporcjonalności rozwiązanie to jest legalne i racjonalne.

Mając powyższe na uwadze, wnosimy jak na wstępie.

WICESTAROSTA

Wojciech Adam Rychter

STAROSTA

Przemysław Burzyński

RF-I-SE.433.1.15.2026.AD

DECYZJA

Zarządu Województwa Mazowieckiego

nr 19/2026/RF-I-SE.433.1.15.2026.AD z dnia 13 sierpnia 2026 r.

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i art. 268a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691, dalej Kpa), art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2026 r. poz. 720), art. 9 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 9 lit. c ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818), art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 3 pkt 2, art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) oraz z art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1483 z późn. zm.¹, dalej ufp), Anna Gręda – Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Regionalnego i Funduszy Europejskich ds. Finansowo-Sprawozdawczych oraz Zarządzania Realizacją EFS Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego w Warszawie, działając w imieniu Zarządu Województwa Mazowieckiego na podstawie uchwały nr 104/52/25 z dnia 14 stycznia 2025 r. w sprawie upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych, postanowień, zawiadomień i zaświadczeń w imieniu Zarządu Województwa Mazowieckiego w sprawach prowadzonych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego 2007-2013, Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego na lata 2014-2020 oraz programu Fundusze Europejskie dla Mazowsza 2021-2027, po rozpatrzeniu odwołania **Powiatu Sierpeckiego**, ul. Świętokrzyska 2a, 09-200 Sierpc

utrzymuje w mocy decyzję Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych

nr 16/2026-WP/17/2026 z dnia 26 czerwca 2026 r.

UZASADNIENIE

Przedmiotem wniesionego odwołania jest decyzja Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych (dalej MJWPU) nr 16/2026-WP/17/2026 z dnia 26 czerwca 2026 r., która została wydana po rozpoznaniu wniosku Powiatu Sierpeckiego (dalej Strona/ Odwołujący/ Powiat) z dnia 7 kwietnia 2026 r. uzupełnionego pismem z dnia 4 maja 2026 r. o udzielenie ulgi w spłacie należności określonej decyzją MJWPU nr 52/2025-WP/43/2025 z dnia 18 listopada 2025 r. uchyloną w części dotyczącej okresu naliczania odsetek a w pozostałym zakresie utrzymaną w mocy decyzją Zarządu Województwa Mazowieckiego nr 4/2026/RF-I-SE.433.1.7.2025.AD z 5 marca 2026 r. sprostowaną postanowieniem z dnia 5 marca 2026 r.

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1844 i 1846 oraz z 2026 r. poz. 426, 635, 680 i 912.

Zaskarżoną decyzją MJWPU odmówiła umorzenia części należności publicznoprawnej w kwocie 679 549 zł stanowiącej odsetki od należności głównej naliczone do dnia 7 kwietnia 2026 r., tj. dnia złożenia wniosku o udzielenie ulgi, jednocześnie rozkładając tę należność na 20 miesięcznych rat płatnych poczynawszy od terminu odroczonego na dzień 10 listopada 2026 r. oraz rozkładając na 20 miesięcznych rat płatnych j.w. spłatę należności głównej w kwocie 883 036,14 zł. Od udzielonej ulgi określono w decyzji opłatę prolongacyjną w wysokości 68 935 zł, płatną w terminach rat należności.

Należności, których dotyczy postępowanie, wynikają z zobowiązania do zwrotu części dofinansowania otrzymanego na realizację projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego 2014-2020 (dalej RPO WM) z tytułu nieprawidłowości stwierdzonych w realizacji projektu RPMA.02.01.01-14-2920/15 pn. „E-usługi w drodze kompleksowej informatyzacji Starostwa Powiatowego w Sierpcu oraz jednostek organizacyjnych powiatu”. Beneficjenta, po przeprowadzeniu postępowania zwrotowego, zobowiązano do zwrotu kwoty dofinansowania w wysokości 883 036,14 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych liczonymi od dnia przekazania poszczególnych transz dofinansowania do dnia zwrotu, z wyłączeniem na podstawie art. 54 Ordynacji podatkowej, tj. od 31.01.2025 r. do dnia doręczenia decyzji organu II instancji. Na realizację Projektu Beneficjentowi przyznano dofinansowanie z EFRR w wysokości 2 136 830,51 zł, kwota podlegająca zwrotowi stanowi korektę finansową nałożoną za okres czasu, w którym zasada trwałości nie została spełniona, tzn. obejmuje czas od dnia 10.11.2020 r. do 04.12.2022 r., czyli 755 dni. Strona nie zaskarżyła decyzji zwrotowej do WSA.

W dniu 7 kwietnia 2026 r. do MJWPU wpłynął wniosek Powiatu Sierpeckiego o udzielenie ulgi w spłacie należności określonej w decyzji Zarządu WM nr 4/2026 z dnia 5 marca 2026 r., poprzez 1) odroczenie terminu spłaty należności wraz z odsetkami do dnia 31 października 2026 r., 2) umorzenie w całości albo w części odsetek, rozłożenie należności na 10 miesięcznych rat płatnych do 10 dnia każdego miesiąca, a w przypadku nieuwzględnienia wniosku z pkt 2), o rozłożenie należności wraz z odsetkami na 20 miesięcznych rat płatnych do 10 dnia każdego miesiąca. Do wniosku dołączono wyliczenia dotyczące należności, analizę finansową oświaty Powiatu Sierpeckiego z dnia 3 listopada 2025 r., uchwałę budżetową Rady Powiatu Sierpeckiego z dnia 26 marca 2026 r. na 2026 rok, wniosek do Ministerstwa Finansów z dnia 27 stycznia 2026 r. o ponowną analizę oraz zwiększenie dochodów Powiatu Sierpeckiego na 2026 rok, w szczególności subwencji ogólnej. Pismem z dnia 17 kwietnia 2026 r. organ I instancji wezwała Wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku o sprecyzowanie żądania, poprzez wskazanie o jaką ulgę w pierwszej kolejności Wnioskodawca się ubiega, a które żądanie wniosku jest sformułowane w sposób ewentualny, w sytuacji nieuwzględnienia żądania podstawowego (głównego), ponadto w zakresie pkt 2) dotyczącego umorzenia odsetek doprecyzowania w odniesieniu do częściowego umorzenia jego zakresu. Dodatkowo wniosek należało uzupełnić o wyszczególnione w wezwaniu dokumenty, m.in. bilans z wykonania budżetu za ostatni rok, sprawozdanie RB-N i RB-Z za ostatni kwartał, opinie RIO. Wniosek uzupełniono w dniu 4 maja 2026 r. Strona podtrzymała żądanie, wskazała, że co do częściowego umorzenia odsetek obejmuje ono 50% wysokości, zaś w razie uznania, że brak jest podstaw do zastosowania

wszystkich wnioskowanych ulg (odroczenie terminu spłaty należności wraz z odsetkami, umorzenia odsetek w całości lub w 50% i rozłożenia należności na raty), wnosi o zastosowanie ulgi najdalej idącej w postaci umorzenia w całości odsetek, kolejno umorzenie odsetek w części 50%, kolejno rozłożenie należności wraz z odsetkami na 20 miesięcznych rat.

W uzasadnieniu wniosku powołano się na względy społeczne oraz gospodarcze, w szczególności w odniesieniu do możliwości płatniczych Zobowiązanego, przedstawiono sytuację budżetową Powiatu, podniesiono, że niezwykle trudna sytuacja jest następstwem okoliczności niezależnych od działań podejmowanych przez organy Powiatu Sierpeckiego, takich jak rażący wzrost prognozowanych wydatków na oświatę w 2025 r., zmiany w zakresie sposobu podziału dochodów z subwencji ogólnej oraz udziałów w PIT i CIT dla jednostek samorządu terytorialnego w 2026 r., wzrost kosztów funkcjonowania, wzrost cen paliw. We wniosku opisano zadania realizowane przez Powiat i obciążenia finansowe oraz zagrożenia na skutek ewentualnej natychmiastowej i całościowej zapłaty należności.

W efekcie przeprowadzonego przez MJWPU postępowania, w dniu 26 czerwca 2026 r. wydana została decyzja nr 16/2026-WP/17/2026, zgodnie z którą organ odmówił umorzenia odsetek od należności głównej, rozłożył należność główną w wysokości 883 036,14 zł oraz odsetki w wysokości 679 549 zł na 20 miesięcznych rat oraz odroczył płatność pierwszej raty do dnia 10 listopada 2026 r. (ostatnia rata płatna do 10.06.2028 r.) Z tytułu udzielonej ulgi, na podstawie art. 57 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (dalej O.p.) organ ustalił również opłatę prolongacyjną w wysokości 68 935 zł, płatną w terminach poszczególnych rat. Decyzja MJWPU zobowiązała Stronę do dokonywania wpłat zgodnie z terminami w niej określonymi i zawiera pouczenie, że w przypadku niedotrzymania terminu spłaty którejkolwiek z rat niespłacona rata staje się natychmiast wymagalna wraz z odsetkami liczonymi zgodnie z postanowieniami decyzji zobowiązującej do zwrotu należności (art. 49 § 2 O.p.), natomiast niedotrzymanie terminu płatności trzech rat będzie skutkowało wygaśnięciem decyzji w zakresie wszystkich niezapłaconych rat (art. 67da § 2 O.p.). Decyzja została doręczona na adres e-Doręczeń w dniu 26 czerwca 2026 r.

Strona, zachowując ustawowy termin, złożyła za pośrednictwem organu I instancji odwołanie od decyzji nr 16/2026-WP/17/2026, które wraz z aktami sprawy zostało przekazane do organu II instancji w dniu 17 lipca 2026 r. Odwołujący zaskarżył decyzję MJWPU w części, w pkt 1 rozstrzygnięcia, tj. w zakresie odmowy umorzenia odsetek i wniósł o jej uchylenie w tej części i orzeczenie co do istoty sprawy przez umorzenie w całości odsetek w kwocie 679 549 zł, a w konsekwencji uchylenie pkt 3 zaskarżonej decyzji jako bezprzedmiotowego w następstwie umorzenia odsetek, a ponadto zmianę pkt 4 zaskarżonej decyzji przez umorzenie w całości ustalonej opłaty prolongacyjnej w kwocie 68 935 zł. Ewentualnie, na wypadek nieuwzględnienia wniosku o umorzenie odsetek w całości, Odwołujący wniósł o umorzenie co najmniej 50% odsetek, tj. kwoty 339 774,50 zł, z uwagi na wykazane względy społeczne i gospodarcze, w szczególności realne możliwości płatnicze Powiatu oraz konieczność zapewnienia ciągłości realizacji zadań publicznych oraz umorzenie opłaty prolongacyjnej w całości, a co najmniej w części odpowiadającej proporcji umorzonych odsetek, z jednoczesnym ustaleniem nowego harmonogramu spłaty należności ubocznych. W przypadku uznania, że materiał dowodowy nie

pozwala na wydanie rozstrzygnięcia reformatoryjnego Odwołujący wniośł na podstawie art. 138 § 2 Kpa o uchylenie decyzji w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, z obowiązkiem przeprowadzenia pełnej analizy i rozpoznania wniosku o umorzenie opłaty prolongacyjnej.

Skarżonej decyzji zarzucono naruszenie przepisów ufp, tj. art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a i lit. b, poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, że umorzenie może być uzasadnione wyłącznie wystąpieniem zdarzeń nadzwyczajnych, losowych lub nieprzewidywalnych oraz odmowę nadania należytego znaczenia względem społecznym i gospodarczym, mimo, że organ na tej podstawie rozłożył należność na 20 rat, a także art. 67 ust. 1 w zw. z art. 67a § 1 pkt 3 O.p. poprzez niezastosowanie ustawowo dostępnej ulgi polegającej na umorzeniu w całości lub w części opłaty prolongacyjnej, pomimo, że opłata ta została ustalona dopiero zaskarżoną decyzją i odwołanie stanowi pierwszą realną możliwość zakwestionowania jej poboru. Decyzji MJWPU zarzucono także naruszenie przepisów postępowania – art. 7, art. 8 § 1, art. 11, art. 77 § 1, art. 80, art. 104 § 2 i art. 107 § 1 pkt 5 i 6 i § 3 Kpa.

Przed wydaniem niniejszego rozstrzygnięcia, organ II instancji zgodnie z art. 10 § 1 Kpa zawiadomił Stronę możliwości wypowiedzenia się co do zebranego materiału dowodowego.

Organ II instancji, po rozpatrzeniu odwołania i dokonaniu analizy stanu faktycznego i prawnego wydał decyzję zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, dokonując merytorycznej i prawnej oceny zaskarżonej decyzji.

W ocenie organu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jest kompletny i pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, zatem nie ma potrzeby przeprowadzania dodatkowego postępowania dowodowego na podstawie art. 136 § 1 Kpa. Nie ma podstaw do skierowania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji, dodatkowo podkreślenia wymaga, że art. 138 § 2 Kpa nie przewiduje częściowego uchylenia decyzji organu I instancji w przypadku przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia, o co wniesiono w odwołaniu. Przepis ten stanowi, iż w przypadku, gdy zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, organ odwoławczy może uchylić tę decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. W ocenie organu jednak zaskarżona decyzja nie została wydana z naruszeniem przepisów postępowania i nie ma konieczności wyjaśnienia istotnego dla rozstrzygnięcia zakresu sprawy na poziomie organu I instancji.

Zaskarżoną decyzją organ I instancji częściowo przychylił się do wniosku Strony udzielając jej ulgi w spłacie w postaci rozłożenia na raty spłaty należności głównej i odsetek oraz odraczając termin pierwszej raty zgodnie z wnioskiem, jednocześnie odmawiając umorzenia odsetek. Decyzję organu I instancji poprzedzała analiza możliwości płatniczych Strony oraz istnienie względów społecznych oraz gospodarczych, które są oceniane przy wnioskowanych rodzajach ulg. Organ wziął pod uwagę argumenty zawarte we wniosku oraz okoliczności, w jakich powstały zobowiązania będące przedmiotem wniosku. Na ich podstawie, decydując o rozłożeniu należności na raty wraz z odroczeniem pierwszej raty uznał, że Powiat Sierpecki ma możliwość

spląty zadłużenia i wyrażenie zgody na miesięczne raty wraz z odroczeniem terminu płatności nie zagrozi jej płynności finansowej. Jednocześnie uznał, że sytuacja finansowa Strony, a także względy społeczne i gospodarcze nie uzasadniają jej żądania umorzenia odsetek od należności głównej – odsetek nie umorzono ani w całości ani w 50%, i tym samym przeniesienia ich w obciążenie Województwa Mazowieckiego. Sentencja decyzji jest jasna, odmowa umorzenia odsetek w pkt 1 sentencji, przy jednoczesnym rozłożeniu w pkt 3 pełnej kwoty odsetek o określonej łącznej wysokości 679 549 zł na 20 rat, bez wątpliwości oznacza, że organ nie umorzył ich ani w całości, ani w 50%. Spójne z sentencją jest także uzasadnienie decyzji. Dlatego zarzut naruszenia art. 104 § 2 i art. 107 § 1 pkt 5 Kpa są niezasadne.

Po przeanalizowaniu sprawy oraz argumentów Odwołującego, ocenę MJWPU podziela organ odwoławczy, zarówno w przedmiocie występowania przesłanek warunkujących udzielenie ulgi w postaci rozłożenia należności na raty i odroczenia terminu płatności, jak i ich braku dla umorzenia odsetek, zarówno w całości, jak i w części.

Organ I instancji prawidłowo określił wysokość kwoty należności głównej i odsetek będących przedmiotem udzielonej ulgi w spłacie. Odwołujący nie kwestionuje ustaleń w powyższym zakresie. Strona wnioskując o udzielenie ulgi w spłacie była zobowiązana do zwrotu kwoty 883 036,14 zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych liczonymi od dnia wypłaty danej transzy dofinansowania do dnia 30 stycznia 2025 r. i od dnia następnego po dniu doręczenia decyzji organu II instancji do dnia zwrotu (decyzja ZWM nr 4/2026 z dnia 5 marca 2026 r. sprostowana postanowieniem z dnia 5 marca 2026 r.). Choć w decyzji organu I instancji nie nadmieniono o sprostowaniu decyzji, które dotyczyło wyłączenia okresu w naliczaniu odsetek, wyłączenie to uwzględniono w rozstrzygnięciu dotyczącym ulg w spłacie, prawidłowo wyliczając należne odsetki na dzień złożenia wniosku, w kwocie 679 549 zł. W ramach projektu dofinansowanie wypłacono w pięciu transzach – I transza w kwocie 7 654,88 zł w dniu 4.10.2017 r. (odsetki do 30.01.2025 r. wynoszą 6 065 zł), II transza w kwocie 538 707,26 zł w dniu 19.12.2017 r. (odsetki do 30.01.2025 r. wynoszą 417 830 zł), III transza w kwocie 322 441,82 zł w dniu 28.08.2018 r. (odsetki do 30.01.2025 r. wynoszą 239 486 zł), IV transza 14 215,65 zł wypłacona w dniu 26.10.2020 r. (odsetki do 30.01.2025 r. wynoszą 7 776 zł), V transza w kwocie 16,53 zł dnia 10.11.2020 r. (odsetki do 30.01.2025 r. wynoszą 9 zł); odsetki od dnia następnego po doręczeniu decyzji organu II instancji do dnia 7.04.2026 r. (złożenia wniosku ulgowego) wynoszą 8 383 zł.

W złożonym odwołaniu Strona postawiła zarzut nieuwzględnienia przez organ I instancji wszystkich okoliczności faktycznych uzasadniających umorzenie odsetek, ponawiając wniosek o ich umorzenie, a także zawnioskowała o umorzenie w całości, a co najmniej w części odpowiadającej proporcji umorzonych odsetek, opłaty prolongacyjnej określonej w decyzji MJWPU. Natomiast w zakresie przyznanej przez MJWPU ulgi w postaci rozłożenia należności na raty i odroczenia spląty, Odwołujący nie zakwestionował rozstrzygnięcia.

Kwestię ulg w spłacie zobowiązań z tytułu zwrotu środków w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich regulują przepisy ufp, powołane w decyzji organu I instancji. Należności z tytułu zwrotu środków w ramach programów finansowanych

z udziałem środków europejskich należą bowiem na mocy art. 60 pkt 6 ufp do niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym. Należy do nich zaliczyć również środki krajowe przekazywane jako współfinansowanie. W sprawach dotyczących należności, o których mowa w ww. art. 60 ufp, nieuregulowanych w ufp, stosuje się przepisy Kpa i odpowiednio przepisy działu III O.p., które regulują zakres stosowania ulg w spłacie zobowiązań (art. 67 ust. 1 ufp). Zgodnie z art. 61 ust. 3 pkt 2 ufp organem odwoławczym od decyzji wydanych w odniesieniu do należności, o których mowa w art. 60 pkt 6 ufp, jest w przypadku płatności w ramach programów finansowanych ze środków europejskich organ pełniący funkcję instytucji zarządzającej – w przedmiotowej sprawie jest to Zarząd Województwa Mazowieckiego.

Podstawy materialnoprawne stosowania ulg w spłacie niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym zostały szczegółowo zawarte w art. 64 ufp. Udzielenie ulgi w spłacie może nastąpić z urzędu lub na wniosek, który był podstawą wszczęcia niniejszego postępowania. I tak, na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 ufp, właściwy organ na wniosek zobowiązanego, należności, o których mowa w art. 60 ufp, może: umarzać w całości – w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym (a); umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności – w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego (b). Przepis ten zawiera przesłanki, które warunkują dopuszczalność stosowania ulg w odniesieniu do niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym. W rozpatrywanej sprawie zastosowanie znajduje przepis art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b ufp. Powiat nie wnioskował o umorzenie należności w całości, w odwołaniu wielokrotnie zadeklarował, iż nie uchyla się od odpowiedzialności finansowej i akceptuje obowiązek zwrotu całej należności głównej, a wniosek dotyczy wyłącznie należności ubocznych.

Rozpatrując odwołanie oraz wniosek Powiatu Sierpeckiego organ odwoławczy ponownie przeanalizował przesłanki względów społecznych lub gospodarczych, z uwzględnieniem możliwości płatniczych zobowiązanego, ocenił również, czy analizę taką przeprowadził organ I instancji. Podkreślenia wymaga fakt, że przyznanie ulgi w spłacie zobowiązań nie jest obligatoryjne, co oznacza, że organ na podstawie analizy całości zebranego materiału dowodowego ocenia, czy w konkretnym przypadku występują przesłanki do zastosowania ulgi. Uznaniowy charakter kompetencji organu powoduje, że stwierdzenie wystąpienia wymaganych przesłanek nie zobowiązuje organu do wydania decyzji czyniącej zadość wnioskowi podatnika. Organ powinien jedynie dokładnie wyjaśnić stan faktyczny, natomiast wybór konsekwencji ustalonego stanu faktycznego ustawodawca pozostawił uznaniu organu. Z brzmienia przepisów wyraźnie wynika, że organ sam decyduje, czy uczynić użytek z przyznaných mu kompetencji. W ramach uznania administracyjnego, organ ma prawo wyboru rozstrzygnięcia, co oznacza, że może – w przypadku stwierdzenia przesłanki – uwzględnić wniosek lub odmówić jego uwzględnienia (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 18 stycznia 2021 r. V SA/Wa 502/20, wyrok WSA w Gliwicach z dnia 8 kwietnia 2024 r. III SA/Gl 1088/23 czy wyrok WSA w Szczecinie z dnia 2 października 2019 r., sygn. akt I SA/Sz 280/19 utrzymany w mocy wyrokiem NSA z 17.12.2023 r. sygn. I GSK 94/20). Organ może więc nie uwzględnić wniosku, pomimo że zachodzą ku temu

przesłanki (organ nie ma obowiązku zastosowania ulgi). Organ w sposób uznaniowy podejmuje decyzję, czy przyznać ulgę w spłacie zobowiązania, czy też, pomimo istnienia przesłanek odmówić udzielenia takiej ulgi. Jak wskazano powyżej, spełnienie określonej w przepisie art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b ufp przesłanki nie oznacza powstania po stronie organów obowiązku udzielenia ulgi, a jedynie stwarza możliwość jej udzielenia. Nie można zatem wnioskować, że odmowa udzielenia jednej z wnioskowanych ulg, przy pozytywnym rozpatrzeniu innej części wniosku, narusza zasadę proporcjonalności wyrażoną w art. 8 § 1 Kpa, co zarzucił organowi I instancji Odwołujący. Zgodzić należy się natomiast z Odwołującym, że rozstrzygnięcie to nie może mieć charakteru dowolnego, lecz musi być wynikiem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, a także wszechstronnego zebrania oraz rozpatrzenia materiału dowodowego. (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 10 września 2020 r. V SA/Wa 1364/19). W ocenie organu odwoławczego MJWPU nie przekroczyła w tym zakresie granicy uznania administracyjnego, co zarzucił Odwołujący. Rozstrzygnięcie nie może mieć charakteru dowolnego, lecz musi być wynikiem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, a także wszechstronnego zebrania oraz rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego. Organ przy wydawaniu decyzji o charakterze uznaniowym obowiązany jest do rzetelnej analizy wszystkich okoliczności sprawy w celu stwierdzenia, czy zostały spełnione określone w przepisach przesłanki (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 10 września 2020 r. V SA/Wa 1364/19). Jak podkreślił Naczelny Sąd Administracyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 października 2012 r., sygn. II GSK 1545/11, czy też w powołanych w odwołaniu wyrokach, w orzecznictwie sądowo-administracyjnym ugruntowane jest stanowisko, że uznanie administracyjne nie powinno i nie może oznaczać dowolności. Oznacza to, że wybór kierunku rozstrzygnięcia może być swobodny, ale winien wynikać z wszechstronnego i dogłębnego rozważenia wszystkich okoliczności faktycznych sprawy. Konsekwencją takiego stanowiska jest obowiązek organu administracji publicznej szczególnie starannego prowadzenia postępowania, tak aby czyniło ono zadość obowiązkom płynącym z art. 7, 77 § 1 i 80 Kpa. W ocenie organu postępowanie organu I instancji czyni zadość ww. przepisom.

Należy zgodzić się z organem I instancji, iż instytucja umorzenia ma charakter szczególny i organ może ją stosować jako odstępstwo od generalnej zasady płacenia zobowiązań. Tylko istotna okoliczność nadzwyczajna uzasadnia zastosowanie instytucji umorzenia. Rozstrzygnięcie w przedmiocie umorzenia należności uzależnione jest od wniosku dłużnika, który powinien być szczegółowo umotywowany, zwłaszcza, że przesłanki zastosowania powyższej ulgi mają charakter stricte ocenny. Z tego względu, w ocenie organu odwoławczego niezasadne jest stanowisko Powiatu co do tego, że wskazane przez nią okoliczności obiektywnie spełniają kryteria względów społecznych i gospodarczych. Nie trafione jest także czynienie zarzutu dla nieumorzenia odsetek z tego, że organ udzielił jednak ulgi w postaci rat i odroczenia, co według Odwołującego dowodzi, że przesłanki społeczne i gospodarcze rzeczywiście występują. Fakt udzielenia danego rodzaju ulgi, przy pozytywnej ocenie występowania przesłanki względów społecznych i gospodarczych, nie obliguje automatycznie organu do udzielania kolejnych, dalej idących ulg, które finansowo obciążałyby organ (budżet państwa). Chodzi tu o zrównoważenie interesu wnioskodawcy, organu oraz społeczeństwa, korzystającego z zadań publicznych

realizowanych zarówno przez organ jak i Wnioskodawcę. W ocenie organu odwoławczego zastosowane rozstrzygnięcie równoważy te interesy.

Podstawowym kryterium oceny zasadności udzielenia ulgi na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp., czyli zarówno rozłożenia na raty należności, odroczenia terminu spłaty jak i umorzenia części należności (w przedmiotowej sprawie odsetek lub ich części), o co wnioskowała Strona, jest zaistnienie uzasadnionych względów społecznych lub gospodarczych, w szczególności możliwości płatniczych zobowiązanego. W odwołaniu duży nacisk położono natomiast na etap realizacji projektu i postępowanie kontrolne oraz zwrotowe, które to okoliczności co do zasady nie wpływają na kwestię udzielenia ulg w spłacie zobowiązania. W ocenie organu niezasadne są więc argumenty Odwołującego, iż okoliczności wykonania, odbioru, późniejszego utrzymania rezultatów oraz podejmowania działań naprawczych powinny zostać uwzględnione przy ocenie proporcjonalności pobrania pełnych należności ubocznych. Z drugiej natomiast strony fakt, iż w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wskazano, iż nie bez znaczenia pozostają okoliczności w jakich doszło do powstania zaległości, nie oznacza, że organ wykorzystał przyczynę powstania zobowiązania jako argumentu o charakterze represyjnym, jak zarzuca Odwołujący. W decyzji MJWPU wyjaśniono, że przedmiotowym okolicznościom nie należy przypisywać nadrzędnej roli, jednakże stanowią one wskazówkę interpretacyjną i nie można ich pomijać w okolicznościach sprawy (por. wyrok WSA w Białymstoku z 15.05.2019 r. I SA/Bk 125/19). Organ odwoławczy podziela pogląd, iż okoliczności powstania zobowiązania można wziąć pod uwagę w kontekście względów społecznych. Obowiązek spłaty należności wraz z odsetkami wynika bezpośrednio z art. 207 ust. 1 ufp i jest skutkiem nieprawidłowości, do których doszło w związku z otrzymanym wsparciem na projekt. Odwołujący podpisując umowę o dofinansowanie projektu w ramach RPO WM 2014-2020 zobowiązał się do stosowania jej postanowień, w tym przepisów obowiązującego prawa, wytycznych i procedur w ramach RPO WM. Umowa o dofinansowanie określa również procedurę odzyskiwania środków nieprawidłowo wykorzystanych. Beneficjent zatem miał świadomość ewentualnych konsekwencji finansowych związanych z realizacją projektu niezgodnie z procedurami. Odzyskanie środków w pełnej wysokości jest zgodne z zasadą sprawiedliwości, bowiem z punktu widzenia interesu Skarbu Państwa, ze względów społecznych i gospodarczych, jak również ważnego interesu publicznego, istotne jest odzyskanie nieprawidłowo wydatkowanych w projekcie środków wraz z odsetkami, co równocześnie jest zgodne z realizacją zasady równości obywateli/ podmiotów wobec prawa. Podejmowane przez Beneficjenta ryzyko finansowe nie jest okolicznością nadzwyczajną i nie może obciążać Skarbu Państwa. Należy zgodzić się z organem I instancji, że Wnioskodawca nie wykazał zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności, które spowodowały niezawiniony przez niego brak możliwości wywiązania się z zobowiązania. Zatem, uznać należy, że „uzasadnione względy gospodarcze” nie przemawiały za udzieleniem wnioskowanej ulgi.

Prześłanki „względy społeczne lub gospodarcze” to pojęcia nieostre, które nie dają podstaw do przyjęcia, iż istnieje ściśle określony katalog przesłanek, okoliczności, zdarzeń, czy też powodów, którymi należy się kierować przy rozstrzyganiu spraw na podstawie tej regulacji prawnej. Są to swoiste klauzule generalne, odsyłające do ocen pozaprawnych. W ocenie organu odwoławczego, organ I instancji powołując się na orzecznictwo sądów administracyjnych,

prawidłowo zinterpretował w decyzji terminy „uzasadnione względy społeczne” lub „gospodarcze”, wskazując, że są to sytuacje, gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności wnioskodawca nie jest w stanie uregulować należności, których nie można jednak utożsamiać z subiektywnym przekonaniem dłużnika o niemożliwości świadczenia (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 lutego 2022 r. I SA/Wa 301/21, wyrok NSA z 14.01.2021 r. sygn. I GSK 1605/20). O ich istnieniu decydować powinny kryteria zobiektywizowane, zgodnie z powszechnie aprobowaną hierarchią wartości. MJWPU nie naruszyła przy tym zarzucanego w odwołaniu art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a ufp, który zresztą dotyczy umarzania na wniosek zobowiązanego należności w całości.

Tak więc względy społeczne należy rozumieć jako dyrektywę postępowania nakazującą respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, takich jak np. sprawiedliwość czy zaufanie obywateli do organów władzy (por. wyrok NSA z dnia 14 lipca 2015 r., sygn. akt II FSK 1445/13, wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 lutego 2019 r. V SA/Wa 630/18, wyrok WSA w Opolu z dnia 28 lipca 2021 r. I SA/Op 248/21). Przesłanka ta związana jest również z finansowym aspektem funkcjonowania wspólnoty samorządowej i społeczeństwa, przy czym nie można jej zawężać jedynie do finansowego aspektu. Z kolei za względy gospodarcze należy uznać sytuację, w jakiej znalazła się strona wnioskująca o przyznanie ulgi z powodów niezależnych od jej działania, a których skutkiem jest takie pogorszenie się jej kondycji finansowej, że nie będzie w stanie wywiązać się ze zobowiązania będącego przedmiotem wniosku. Chodzi tu o sytuacje nadzwyczajne oraz zdarzenia losowe, powstałe niezależnie od woli zobowiązanego, na które nie miał wpływu i których nie był w stanie uniknąć ani im zapobiec, a które uniemożliwiają wykonanie w pełni zobowiązań.

Dlatego szczególnej analizie podlegała sytuacja finansowa strony, co wbrew zarzutom odwołania nie oznacza, że MJWPU poprzestata na ogólnym stwierdzeniu, że trudności są typowe lub systemowe. Nie pominięto też charakteru Powiatu jako podmiotu realizującego zadania publiczne. Odnosząc się do powyższego oraz argumentów Odwołującego dotyczących realizacji zadań publicznych, takich jak finansowanie oświaty, ochrony zdrowia, pomocy społecznej, pieczy zastępczej, bezpieczeństwa publicznego i innych zadań ustawowych, należy zauważyć, że podstawą decyzji w przedmiocie udzielenia ulg w spłacie są te same przepisy bez względu na to, kto jest wnioskodawcą. Przepisy traktujące o udzielaniu ulg w spłacie zobowiązań są jednakowe dla jednostek działających w sektorze publicznym, w tym JST, jak i dla przedsiębiorców czy spółek. Analogicznie przesłanki udzielenia ulg są interpretowane w orzecznictwie, niezależnie czy wnioskodawcą jest JST czy podmiot działający w sferze sektora prywatnego. Por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 5 lutego 2020 r. sygn. I SA/Gl 1256/19 utrzymany w mocy wyrokiem NSA z dnia 11 grudnia 2020 r. sygn. I GSK 1227/20: *„fakt, iż gmina realizuje zadania publiczne nie przesądza o istnieniu interesu publicznego w umorzeniu jej należności. Przyjęcie z góry takiego założenia wypaczałoby sens instytucji umorzenia, która jest uregulowana jednolicie dla każdego z podmiotów sektora finansów publicznych. Obowiązujące regulacje dotyczące tej materii nie przewidują uprzywilejowania jednostek realizujących zadania służące zaspokajaniu potrzeb zbiorowych”*; wyrok WSA z dnia 14 kwietnia 2016 r. sygn. VIII SA/Wa 434/15 utrzymany przez NSA wyrokiem z dnia 11 czerwca 2019 r. sygn. I GSK 888/18, wyrok WSA w Łodzi z dnia 20 lipca 2016 r.

sygn. III SA/Łd 306/16 utrzymany wyrokiem NSA z 17 maja 2017 r. sygn. II GSK 5349/16, czy wyrok WSA w Warszawie z dnia 24 października 2013 r. sygn. V SA/Wa 1488/13 (powołany m.in. w ww. wyroku sygn. I SA/Gl 1256/19), w którym sąd stwierdził: „skarżący zupełnie niestuszenie zastania się tym, że konieczność zapłaty odsetek przyczyni się do zmniejszenia środków na pomoc społeczną świadczoną potrzebującym. Powyższy argument może sformułować każdy z podmiotów sektora finansów publicznych. Zasadniczo każdy z tych podmiotów realizuje określone zadania publiczne (społeczne), które jak to określa skarżący służą zaspokajaniu potrzeb zbiorowych. Wobec powyższego słusznie zauważono, że w takim wypadku, niejako z góry należałoby przyjąć, że każdej jednostce sektora finansów publicznych z urzędu przysługuje umorzenie odsetek naliczonych na podstawie art. 189 ust. 3 u.f.p., bowiem realizują one zadania służące zaspokajaniu potrzeb zbiorowych. Przyjęcie z góry takiego założenia wypaczałoby sens instytucji umorzenia, która jest uregulowana jednolicie dla każdego z dłużników w tym dla podmiotów sektora finansów publicznych. Ustawodawca bowiem w żadnym z przepisów dotyczących umorzenia nie faworyzuje takich jednostek. Gdyby prawodawca chciał wprowadzić określone ułatwienia, czy też wyłączenia, to zawarłby je w przepisach. Natomiast odnośnie umorzenia takich ułatwień nie przewidziano, w przeciwieństwie do np. sankcji wykluczenia beneficjentów z możliwości ubiegania się o środki europejskie, gdzie w art. 207 ust. 7 u.f.p. sankcja ta nie obejmuje podmiotów realizujących zadania interesu publicznego oraz jednostek samorządu terytorialnego. Zasadnie także Minister w odpowiedzi na skargę wyjaśnił, że to skarżący nie powinien przenosić negatywnych konsekwencji swoich działań związanych z realizacją projektu na sferę swej podstawowej działalności, zwłaszcza jeśli dotyczy ona zaspokajania potrzeb publicznych.”

We wszystkich ww. sprawach wnioskodawcą o udzielenie ulgi w spłacie zobowiązania była JST (gmina, powiat, miasto), zobowiązanie wynikało z nieprawidłowości stwierdzonej w ramach projektu realizowanego przez wnioskodawcę z dofinansowaniem ze środków UE (w trzech sprawach był to Regionalny Program Operacyjny, jak w niniejszej sprawie), organ odmówił wnioskowanej ulgi, a decyzja ta została utrzymana w mocy prawomocnym wyrokiem sądu. Trudno zatem odmówić analogii przywołanych powyżej wyroków do sprawy Powiatu Sierpeckiego. Dlatego stanowisko Odwołującego uzasadniające udzielenie ulgi w postaci umorzenia odsetek (całości czy części), poza ratami i odroczeniem terminu płatności, a więc wszystkich wnioskowanych ulg, realizacją zadań publicznych w interesie lokalnej społeczności, jest niezasadne. Za umorzeniem, wbrew stanowisku odwołania (str. 7), nie przemawia również brak elementu pomocy publicznej. Przestanki udzielenia ulgi wynikają z przepisów i są jednakowe dla powiatu i dla innych wnioskodawców, natomiast niewątpliwie przy ocenie sytuacji finansowej wnioskodawcy, w zależności od jego formy prawnej, badaniu podlegają inne dokumenty oraz oceniane są inne okoliczności faktyczne, aniżeli w przypadku podmiotów niepublicznych. W tym zakresie, w ocenie organu odwoławczego, działanie MJWPU było prawidłowe. Organ I instancji dokonał analizy przedłożonych dokumentów, w tym uchwały rady Powiatu w sprawie uwalenia budżetu 2026 r. wraz ze zmianami, WPF i jej zmiany, bilansu z wykonania budżetu za 2025 r. i uchwał RIO, oceniając sytuację finansową Powiatu Sierpeckiego (por. str. 6-7). Organ odwoławczy dodatkowo uwzględnił w postępowaniu informacje publikowane w Biuletynie

Informacji Publicznej Powiatu Sierpeckiego w zakładce Raport o stanie Powiatu Sierpeckiego, w którym corocznie przedstawiane są informacje o finansach Powiatu, wraz z uchwałą Zarządu w tej sprawie. Z informacji tam zawartych wynika, odnosząc się do lat 2024-2026, że sytuacja finansowa Powiatu nie ulega znaczącemu pogorszeniu, mimo zmniejszających się zarówno dochodów jak i wydatków, ponadto wynik wykonanego budżetu jest bardziej korzystny aniżeli planowanego, co obrazuje tabelka przedstawiająca podstawowe dane budżetowe:

	2024 r.	2025 r.	2026 r.
Dochody ogółem			
plan:	144. 042.666,00 zł	124. 884.853,03 zł	110.316.238,66 zł
wykonanie:	144.507.317,84 zł	123.347.067,49 zł	
Wydatki ogółem			
plan:	150.474.707,00 zł	129.299.961,67 zł	114.274.790,66 zł
wykonanie:	146.799.512,61 zł	122.872.291,57 zł	
Wynik budżetu			
plan	-6.432.041,00 zł	-4.415.108,64 zł	-3.958.522,00 zł
wykonanie	-2.292.194,77 zł	474.775,92 zł	

Jak wskazano w decyzji MJWPU, dochody bieżące w 2026 r. zaplanowano na kwotę 106 916 238,66 zł, a wydatki bieżące na kwotę 105 989 588,62 zł, co daje nadwyżkę operacyjną w wysokości 926 650,04 zł. Rozłożenie na raty oraz odroczenie spłaty oznacza, że kwota ta nie ma zaspokoić jednorazowej spłaty. Dla oceny zaistnienia przesłanek do zastosowania ulg należało zbadać, czy udzielenie danej ulgi jest niezbędne dla zapewnienia „stabilnego” funkcjonowania Powiatu i wykonywania przez niego zadań publicznych w celu zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty. Zdaniem organu odwoławczego prawidłowo oceniono, że zasadne jest zastosowanie spłaty ratalnej (w terminie 11.2026 r. - 06.2028 r.). Przeanalizowano także czy odmowa umorzenia odsetek spowoduje takie pogorszenie sytuacji Powiatu, które doprowadzi do niemożności uchwalenia budżetu czy też uniemożliwi wywiązywanie się z należących do Wnioskodawcy zadań. Analiza dokumentów finansowych Powiatu prowadzi do wniosku, że takiego ryzyka nie ma, z dokumentów wynika, iż nie ma obecnie niebezpieczeństwa, by konieczność spłaty zobowiązania ratalnie i w odroczonym terminie, zagroziła stabilności budżetu Powiatu. W ocenie organu odwoławczego nie ma potrzeby przeprowadzenia w tym zakresie uzupełniającego postępowania dowodowego, przedstawiania aktualnych danych budżetowych, prognozy przepływów, co deklaruje Odwołujący. Należy zauważyć, że zgodnie z harmonogramem spłat w roku 2026 zapłać będą podległy dwie raty - po 44 151,81 zł należności głównej i po 33 977,45 zł odsetek oraz opłata prolongacyjna w łącznej wysokości 3088 zł. Jest to kwota, którą Zobowiązany jest w stanie ponieść w bieżącym roku, zaś spłatę kolejnych rat zaplanować w roku 2027 i pierwszej połowie 2028 r.

Jak wskazano we wniosku o udzielenie ulgi, Powiat, podobnie jak wiele samorządów w Polsce, boryka się z inflacją, pogorszeniem kondycji finansowej, wynikającej ze zmiany w zakresie sposobu podziału dochodów subwencji ogólnej oraz udziałów w PIT i CIT. Podniesiono też, że co roku wspiera finansowo Ochotnicze Straże Pożarne, Państwową Straż Pożarną, Policję, Powiatowy Dom Dziecka, kolejnym obciążeniem jest konieczność pilnego wygospodarowania środków na zapewnienie siedziby dla Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Sierpcu, ponieważ dotychczasowy lokal wystawiono na sprzedaż, a także wniosek o przejęcie długu SPZZOZ w Sierpcu. Wszystkie powołane we wniosku okoliczności przedłożono jako argument, iż jednorazowe obciążenie budżetu Powiatu może bezpośrednio ograniczyć jego zdolność do realizacji zadań społecznych, zdrowotnych i bezpieczeństwa publicznego. Do argumentacji tej ustosunkowano się pozytywnie, co przejawiało się w udzielonych ulgach.

Przedstawione przez Stronę okoliczności są jednak w większości sytuacjami, które w większym lub mniejszym stopniu dotknęły ogół analogicznych podmiotów i same w sobie, w ocenie organu, nie mogą stanowić wystarczającego powodu do odstąpienia od generalnej zasady płacenia zobowiązań. W ocenie organu sytuacja, w której strona wnioskuje o przyznanie ulgi, zasadniczo nie różni się od sytuacji innych jednostek samorządu terytorialnego, w tym realizujących projekty unijne i zobowiązanych do częściowych zwrotów środków publicznych. Natomiast z analizy dokumentów finansowych Powiatu Sierpeckiego wynika, że choć jego sytuacja finansowa jest trudna, to nie jest na tyle zła, by uznać, iż uzasadnione jest udzielenie ulgi w postaci umorzenia części należności – tu odsetek. Organ podziela stanowisko MJWPU, że w niniejszej sprawie nie można zakładać, że Strona nie będzie w stanie spłacić należności. W szczególności, że zobowiązanie zostało zgodnie z wnioskami rozłożone na miesięczne raty z odroczonym terminem płatności, a więc winno zostać zaplanowane i zabezpieczone w budżecie uchwalanym przez Radę Powiatu i WPF. Za udzieleniem ulgi nie przemawiają zatem „możliwości płatnicze zobowiązanego”. Powiat prowadzi aktywną politykę inwestycyjną, jest Beneficjentem środków unijnych, z których realizuje kilkanaście projektów, nie tylko w ramach RPO WM, ale także m.in. POKL, FEM 2021-2027, PO Wiedza Edukacja Rozwój, a zakres tych działań inwestycyjnych, w ramach których konieczne jest zapewnienie wkładu własnego, wskazuje na potencjał i ustabilizowaną sytuację budżetową Powiatu. Podkreślenia wymaga również fakt, że korzystanie z dofinansowania w ramach środków unijnych powinno być zawsze poprzedzone wnikliwą weryfikacją pod kątem własnych zasobów finansowych. Dlatego w kontekście względów społecznych, w ocenie organu odwoławczego, nie bez znaczenia pozostają przyczyny powstania przedmiotowych należności. Obowiązek zwrotu przez Odwołującego środków wykorzystanych z naruszeniem procedur wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych wynika bezpośrednio z art. 207 ust. 1 ufp. Odwołujący podpisując umowę o dofinansowanie projektu w ramach RPO WM 2014-2020 zobowiązał się do stosowania jej postanowień, w tym przepisów obowiązującego prawa, wytycznych i procedur w ramach RPO WM. Umowa o dofinansowanie określa również procedurę odzyskiwania środków nieprawidłowo wykorzystanych. Beneficjent zatem miał świadomość ewentualnych konsekwencji finansowych związanych z realizacją projektu niezgodnie z procedurami. Obowiązek spłaty jest skutkiem nieprawidłowości, do których doszło w związku z otrzymanym wsparciem na projekt. Biorąc pod

uwagę powyższe uzasadnienie, podejmowane przez Beneficjenta ryzyko finansowe nie jest okolicznością nadzwyczajną i nie może obciążać Skarbu Państwa. Należy zgodzić się z organem I instancji, że Wnioskodawca nie wykazał zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności, które spowodowały niezawiniony przez niego brak możliwości wywiązania się z zobowiązania. Zatem, uznać należy, że „uzasadnione względy gospodarcze” nie przemawiały za udzieleniem wnioskowanej ulgi.

Kolejną kwestią jest również zastrzeżenie, że o względach gospodarczych zobowiązanego nie może decydować jego subiektywne przekonanie o konieczności przyznania ulgi (por. wyrok WSA w Lublinie z dnia 15 marca 2013 r., sygn. akt I SA/Lu 612/12). Zatem nie każde trudności finansowe mogą uzasadniać zastosowanie ulgi, lecz tylko takie, które w konkretnych okolicznościach mogłyby być uzasadnione względami społecznymi lub gospodarczymi zobowiązanego (np. konieczność poniesienia z budżetu państwa wydatków w związku z potrzebą zapewnienia zasiłków dla bezrobotnych czy na pomoc społeczną), w szczególności jego możliwościami płatniczymi. Chodzi o to, by wskutek dochodzenia należności państwo nie poniosło w efekcie kosztów większych niż w wypadku zaniechania korzystania z tego uprawnienia. Trzeba mieć również na uwadze, że względy ogólnospołeczne wymagają, żeby zobowiązania były realizowane, a zobowiązany nie był pochoinnie z nich zwalniany. Nie każde trudności finansowe mogą uzasadniać zastosowanie ulgi w postaci umorzenia należności, lecz tylko takie, które w konkretnych okolicznościach wiązałyby się z zagrożeniem istotnego interesu zobowiązanego. Przy czym ważny interes Wnioskodawcy musi istnieć obiektywnie, a nie wyłącznie w przekonaniu składającego wniosek o przyznanie ulgi. Z subiektywnego punktu widzenia podatnika, w każdej sytuacji może mieć on ważny interes w uzyskaniu danej ulgi. Zasadą pozostać musi płacenie należności w sposób i w terminach przewidzianych przez prawo. Jedynie nadzwyczajne okoliczności mogą spowodować odstępstwo od tej reguły.

Rezygnacja organu z należnych mu świadczeń obciążyłaby z kolei budżet województwa, a w przedmiotowej sprawie żadne okoliczności nie przemawiają za finansowaniem przez województwo spłaty należności publicznoprawnych Powiatu Sierpeckiego, poprzez umorzenie części należności, która w analizowanej sprawie dotyczy odsetek, czy to całych czy w 50%, a także opłaty prolongacyjnej. Organ odwoławczy podziela zdanie, że skoro możliwości płatnicze i kondycja finansowa Odwołującego pozwalają na regularną, comiesięczną spłatę zadłużenia, którą sam zaproponował, brak jest uzasadnienia dla odstąpienia od żądania zwrotu należności ubocznych. W tym miejscu organ odwoławczy zaznacza, że ulga w spłacie polegająca na umorzeniu należności (także w części, która dotyczy odsetek) jest najdalej idącą w skutku. Chodzi o to, że w odróżnieniu od odroczenia terminu spłaty lub rozłożenia spłaty na raty, powoduje rezygnację z odzyskiwania należności od zobowiązanego, innymi słowy zwalnia go z obowiązku zapłaty zobowiązania powstałego zgodnie z prawem.

Wiąże się to z kryterium „uzasadnionych względów społecznych”, którego oceny również dokonał organ odwoławczy i podziela zdanie MJWPU, że względy te nie uzasadniają umorzenia należności w części dotyczącej odsetek. Jak trafnie wskazał organ I instancji, chodzi tu o określenie czy, a jeżeli tak to w jakiej wysokości, nieudzielenie ulgi spowoduje ujemne

konsekwencje dla budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego. Faktem jest, co wyjaśniono powyżej, że uwzględnienie wniosku o udzielenie ulgi w postaci umorzenia części należności doprowadziłoby do obciążenia wymienionym zobowiązaniem budżetu Województwa Mazowieckiego, do którego zadań, zgodnie z ustawą z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa należy m.in. edukacja publiczna, promocja i ochrony zdrowia, kultura oraz ochrona zabytków i opieka nad zabytkami, pomoc społeczna, wspieranie rodziny i systemu pieczy zastępczej, polityki prorodzinnej. Również prowadzona przez Odwołującego działalność koncentruje się wokół zadań publicznych. Zostało to podniesione w odwołaniu. Realizuje szereg zadań mających istotne znaczenie dla społeczności lokalnej, jednak jak wyjaśniono wcześniej nie stanowi to okoliczności odmiennego traktowania Wnioskodawcy w przedmiotowym postępowaniu. Powiat prowadzi szereg inwestycji istotnych z punktu widzenia społeczności lokalnej, są to okoliczności związane ze względami społecznymi. W ocenie organu odwoławczego, mimo, iż przywołane okoliczności wiążą się z sytuacją społeczną, nie jest to równoznaczne ze spełnieniem przesłanki względów społecznych. Okoliczności te i fakt realizacji zadań związanych z sytuacją społeczną mieszkańców Powiatu nie są wystarczające do zastosowania umorzenia. Jak wskazano w ww. wyroku WSA w Warszawie sygn. V SA/Wa 1488/13, którym oddalono skargę na decyzję odmawiającą umorzenia odsetek: *„gdyby przyjąć wskazany powyżej argument skarżącego dotyczący wpływu zapłaty odsetek na zakres realizacji innych zadań - wobec powszechnego zjawiska niedofinansowania zadań publicznych - należałoby uznać, że w przypadku beneficjentów będących jednostkami sektora finansów publicznych niemal zawsze spełniona byłaby przesłanka "interesu publicznego" uzasadniająca umorzenie wszelkich należności publicznoprawnych, co z kolei wyłączałoby de facto, w stosunku do tych jednostek możliwość zastosowania sankcji wynikającej z art. 189 ust. 3 u.f.p. Przyjęcie takiego stanowiska byłoby niedopuszczalne chociażby z uwagi na zasadę równego traktowania beneficjentów. (...) W ocenie Sądu, słusznie organy obydwu instancji wskazywały na pewną wyjątkowość instytucji umorzenia należności. Trzeba bowiem zwrócić uwagę, że instytucja umorzenia należności budżetowych o charakterze publiczno-prawnym powinna być odstępstwem od generalnej zasady ich płacenia i może być stosowana jedynie w przypadkach uzasadnionych szczególnymi okolicznościami towarzyszącymi zarówno powstaniu zaległości jak i warunkom ich spłaty”*.

Tym samym stwierdzić należy, iż w przedmiotowej sprawie, ze względu na charakter i wagę zadań wykonywanych przez Województwo Mazowieckie, dochodzenie przez IZ RPO WM należności przysługującej na podstawie art. 207 ust. 1 ufp jest korzystniejsze z punktu widzenia omawianych względów społecznych. Dodatkowo organ odwoławczy w pełni podziela stanowisko organu I instancji, że nie znajduje uzasadnienia uprzywilejowanie Strony poprzez przyznanie jej ulgi w spłacie części należności, tu należności ubocznych.

Z tego też względu organ I instancji trafnie wyważył interes publiczny i Strony uznając, że w tej sytuacji rozłożenie należności na raty jest zasadne z punktu widzenia omawianych względów społecznych. Dodatkowo, biorąc pod uwagę dane finansowe Odwołującego, również w ocenie organu odwoławczego pomimo trudnej sytuacji nie istnieje zagrożenie likwidacji podmiotu, a tym samym konieczność sięgania przez Odwołującego do środków pomocy

państwa. W ocenie organu sytuacja, w której strona wnioskuje o przyznanie ulgi, zasadniczo nie różni się od sytuacji innych podmiotów jst, w tym realizujących projekty unijne i zobowiązanych do częściowych zwrotów środków publicznych.

Sama dolegliwość związana z koniecznością spłaty należności publicznoprawnych nie stanowi uzasadnienia dla umorzenia, choćby jej części, z uwagi na równość wszystkich podmiotów wobec prawa i konieczność regulowania przez wszystkich należności publicznoprawnych. W przedmiotowej sprawie istnieje możliwość odzyskania środków w formie miesięcznych rat, których wysokość określono w zaskarżonej decyzji MJWPU, zatem organ nie może przerzucać ciężarów zobowiązań publicznoprawnych Odwołującego na resztę społeczeństwa. Takie działanie byłoby sprzeczne z interesem publicznym. Wnioskodawca musi zatem mieć na uwadze, iż ewentualne niepowodzenia w prowadzonej działalności, nie mogą skutkować udzieleniem ulgi w spłacie należności. Każdy bowiem podmiot powinien podejmować decyzje w sposób przemyślany oraz zważać na wysokość dochodów, istniejące obciążenia oraz zabezpieczać środki finansowe na wyznaczony cel. Udzielanie ulgi jako wyjątek od zasady powszechności obowiązku podatkowego nie może być traktowane jako rozwiązanie problemów finansowych, a posiadanie innych zobowiązań nie stanowi żadnej nadzwyczajnej okoliczności, gdyż wynika z prowadzonej przez Beneficjenta jego bieżącej działalności.

Mając na uwadze powyższe uzasadnienie i nie powielając omówionej już w decyzji sytuacji finansowej Odwołującego oraz czynników gospodarczych i społecznych, ale opierając na nich swoje stanowisko, należy zgodzić się z organem I instancji, że okoliczności te przemawiają za udzieleniem ulgi w postaci rozłożenia na raty całej należności wraz z odroczeniem terminu pierwszej płatności, bowiem spłata jest realna. Z punktu widzenia racjonalności i efektywności finansów budżetu Województwa Mazowieckiego zasadne jest umożliwienie dłużnikowi spłaty należności w ratach, zamiast odzyskiwania środków w drodze egzekucji, co generuje dodatkowe koszty i bywa mniej skuteczne niż odzyskanie środków przez spłatę w ratach. Organ odwoławczy podziela zdanie, że możliwości płatnicze i kondycja finansowa Odwołującego pozwalają na regularną, comiesięczną spłatę zadłużenia, którą zresztą sam zaproponował. Każda spłata zadłużenia jest dolegliwa i stanowi uszczerbek w budżecie dłużnika, a materiał dowodowy uzasadnia umożliwienie Stronie spłaty zadłużenia w tej formie. Organ odwoławczy podziela tę ocenę i nie powinno być sporu co do możliwości płatniczych Odwołującego w ustalonych przez organ I instancji ratach. Zgoda ta była również w interesie społecznym, bowiem poprzez spłatę rat nie zostaje obciążony budżet województwa.

Zarówno względy społeczne, jak i gospodarcze nie uzasadniają również umorzenia opłaty prolongacyjnej, o co Strona wniosła dodatkowo w odwołaniu. Wskazać należy, że zgodnie z art. 57 O.p. opłata prolongacyjna jest powiązana ze złożeniem wniosku o przesunięcie terminu uregulowania należności podatkowych. Jest to kwota, którą Wnioskodawca uiszcza, jeśli złożył wniosek o rozłożenie płatności na raty lub o odroczenie terminu płatności podatku i wniosek ten został zaakceptowany. Niezasadny jest zatem zarzut określenia opłaty prolongacyjnej dopiero w zaskarżonej decyzji. Według definicji oraz przeznaczenia opłata prolongacyjna rekompensuje fiskusowi utracone odsetki. Taka ulga (raty, odroczenie) wiąże się z niższą należnością do zapłaty

niż odsetki za zwłokę, gdyż jest równa obniżonej stawce odsetek za zwłokę. Mechanizm naliczania opłaty prolongacyjnej, podstawa prawna zastosowania i jej wysokość zostały szczegółowo objaśnione w decyzji organu I instancji, por. str. 9-10: „wysokość opłaty prolongacyjnej oblicza się przy zastosowaniu stawki opłaty prolongacyjnej obowiązującej w dniu wydania decyzji. W związku z powyższym stawka opłaty prolongacyjnej, równa obniżonej stawce odsetek za zwłokę (50% stawki odsetek za zwłokę) w przedmiotowej decyzji, w odniesieniu do każdej raty, została wyliczona przy zastosowaniu stawki w wysokości 5,75 % kwoty zaległości w stosunku rocznym”. Warto zatem wskazać, że opłata prolongacyjna jest korzystniejszym rozwiązaniem dla Wnioskodawcy niż naliczanie kolejnych odsetek, które należałoby dodatkowo dopłacić do zobowiązania. Jej wysokość została określona na 68 935 zł i wskazana w pkt 4 sentencji zaskarżonej decyzji wraz z harmonogramem ratalnych, odroczonej spłaty. Działanie MJWPU w tym zakresie było prawidłowe. W ocenie organu odwoławczego omówiona powyżej kwestia nieistnienia okoliczności uzasadniających zastosowanie w przedmiotowej sprawie instytucji umorzenia odsetek, uwzględniająca możliwości płatnicze Powiatu Sierpeckiego, znajduje zastosowanie również do wniosku dotyczącego opłaty prolongacyjnej. Można jedynie powtórzyć, że sytuacja finansowa Odwołującego daje możliwość jej ratalnej spłaty. W tej sytuacji decyzja o umorzeniu opłaty byłaby niezasadna.

Podsumowując, organ odwoławczy stwierdza, że MJWPU dokonała prawidłowej wykładni mającego zastosowanie w niniejszej sprawie przepisu art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 11 grudnia 2024 r., V SA/Wa 1292/24). Organ I instancji prawidłowo, tj. w sposób spójny, w nawiązaniu do ustalonych prawidłowo okoliczności sprawy, uzasadnił zastosowanie ulgi w postaci rozłożenia należności na raty i odroczenia płatności oraz odmowę umorzenia części należności dotyczącej odsetek. MJWPU uwzględniając wszelkie dowody zebrane w sprawie i wynikające z nich okoliczności dotyczące sytuacji finansowej Odwołującego, przeanalizowała względy gospodarcze oraz społeczne, oceniła również jego możliwości płatnicze i stwierdziła, że wystąpiły okoliczności uzasadniające rozłożenie na raty dochodzonej należności wraz z odsetkami za zwłokę, przy jednoczesnym odroczeniu terminu pierwszej spłaty. Nie przekroczyła w tym zakresie swobodnej oceny dowodów, logicznie i przekonująco uzasadniła swoje rozstrzygnięcie, którą to ocenę organ odwoławczy podziela. W ocenie organu odwoławczego udzielona przez MJWPU ulga ma charakter realny i zapewnia Odwołującemu możliwość dotrzymania warunków tej spłaty. Powstanie przedmiotowej należności nie było skutkiem nieoczekiwanego, losowego zdarzenia o nadzwyczajnym charakterze, co nie jest bez znaczenia przy rozstrzyganiu spraw w przedmiocie udzielenia ulgi. Ulga w spłacie jest bowiem rozwiązaniem stosowanym wyjątkowo, incydentalnie, stąd przyczyny jej zastosowania również muszą być wyjątkowe, niezależne od sposobu postępowania wnioskującego o ulgę. Okoliczność odmownego potraktowania żądania Wnioskodawcy i jego przeświadczenie o zasadności wnioskowanej ulgi, nie może przesądzać o jej udzieleniu. Jednocześnie należy wskazać, że umorzenie należności jest nieefektywnym sposobem wygaśnięcia zobowiązań podatkowych. Powoduje definitywną utratę wpływów do budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego. Umorzenie zaległości podatkowej stanowi wyłom w zasadzie określonej w art. 84 Konstytucji RP, który stanowi, że

„Każdy jest obowiązany do ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych, w tym podatków, określonych w ustawie”, oraz z zasady określonej w art. 32 ust. 1 Konstytucji RP stanowiącej, że „Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne”. Analizując przesłankę interesu społecznego czy publicznego (tu interesu mieszkańców Powiatu Sierpeckiego), należy zauważyć, iż interpretuje się ją zazwyczaj jako dyrektywę postępowania nakazującą mieć na uwadze respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, takich jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie obywateli do organów władzy, sprawność działania aparatu państwowego. Spłata zobowiązania w określonej wysokości i w wyznaczonym terminie płatności jest ogólnie obowiązującą zasadą życia publicznego. Odstąpienie od tej zasady i przyznanie ulgi w spłacie takiego zobowiązania odbywa się kosztem środków należnych budżetowi. Względy społeczne wymagają więc, aby co do zasady należności, w tym przypadku z tytułu zwrotu dofinansowania, były realizowane. Względy społeczne wymagają również, by wszyscy zobowiązani wywiązywali się z zapłaty danej należności (zasada równości i sprawiedliwości). Umorzenie części należności w postaci należnych odsetek byłoby wręczewistości usankcjonowaniem niezgodnych z prawem działań Odwołującego kosztem interesu publicznego. Powstanie należności, od której zostały naliczone, nie było skutkiem nieoczekiwanego, losowego zdarzenia o nadzwyczajnym charakterze, co nie jest bez znaczenia przy rozstrzyganiu spraw w przedmiocie udzielenia ulgi. Ulga w spłacie polegająca na umorzeniu jest rozwiązaniem stosowanym wyjątkowo, incydentalnie, stąd przyczyny jej zastosowania również muszą być wyjątkowe. W realiach sprawy Powiat Sierpecki przedstawił dokumenty, które nie dowodzą istnienia żadnej nadzwyczajnej okoliczności, która wskazywałaby na niemożność spłaty należności w ustalonych ratach.

W przedmiotowej sprawie dokonano wnikliwej analizy zebranego materiału dowodowego oraz okoliczności faktycznych sprawy, czego wynikiem było wydane rozstrzygnięcie. Po przeanalizowaniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i zapoznaniu się z sytuacją finansową Powiatu Sierpeckiego, organ odwoławczy uznaje, że MJWPU prawidłowo przeprowadziła postępowanie wyjaśniające i w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy wyciągnęła prawidłowe wnioski, nie przekraczając przy tym granic uznania administracyjnego, czym dopełniła wymaganiom wskazanym w art. 107 § 1 i § 3 kpa. W ocenie organu odwoławczego zarzuty Odwołującego dotyczące błędnej wykładni czy błędnego zastosowania art. 64 ust. 1 pkt 2 ufp są niezasadne. W ocenie organu odwoławczego MJWPU nie naruszyła zarzucanych przepisów postępowania określonych w Kpa, tj. art. 7, art. 8 § 1, art. 11, art. 77 i art. 80. Organ wykazał przesłanki, którymi kierował się wydając decyzję, dokonując analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego. Podkreślenia wymaga również, że niespełnienie żądania Wnioskodawcy nie oznacza, że doszło do przekroczenia granic uznania administracyjnego. Przedstawione przez Sierpc dowody nie uzasadniają umorzenia należności ubocznych. Organ mógł – w granicach tego uznania – nie uwzględnić wniosku strony, o ile sprecyzuje w sposób racjonalny przyczyny tego stanu rzeczy (wyrok WSA w Gliwicach z dnia 2 sierpnia 2012 r., sygn. akt I SA/Gl 895/12), co wykonał. Biorąc pod uwagę okoliczności opisane w uzasadnieniu niniejszej decyzji należy stwierdzić brak podstaw do uwzględnienia żądania Odwołującego poprzez uchylenie zaskarżonej decyzji na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, bowiem wydana decyzja odpowiada przepisom i organ

podziela wskazane w niej rozstrzygnięcie. Wbrew zarzutom odwołania organ, dokonując oceny materiału dowodowego, wyciągnął prawidłowe wnioski wyjaśniając powody, dla których odmówił umorzenia odsetek (części należności), jednocześnie przychylając się do żądania w postaci rozłożenia należności na raty i odroczenia terminu spłaty. Organ nie znajduje również podstaw do wydania decyzji w trybie art. 138 § 2 Kpa, gdyż organ I instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie wyjaśniające z uwzględnieniem reguł w nim obowiązujących, a w szczególności z poszanowaniem art. 7, art. 11, art. 77 i art. 80 Kpa. Organ ustosunkował się do wszystkich okoliczności faktycznych i dowodów przedstawionych przez Stronę, a także ocenił zebrany materiał dowodowy w sposób kompletny, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów, co znalazło wyraz w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, czyniąc tym samym zadość art. 107 § 3 Kpa.

W świetle opisanych w uzasadnieniu okoliczności Instytucja Zarządzająca RPO WM – Zarząd Województwa Mazowieckiego postanawia, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143, dalej p.p.s.a.) na niniejszą decyzję przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Zarządu Województwa Mazowieckiego w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji na piśmie na adres: ul. Brechta 7, 03-472 Warszawa lub elektronicznie na adres do doręczeń elektronicznych.

Wpis od skargi jest staty i zgodnie z § 2 ust.6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535) wynosi 200 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz przyznanie prawa pomocy na zasadach określonych w ustawie p.p.s.a. (art. 239 – 262).

z up. Zarządu Województwa Mazowieckiego
Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Regionalnego
i Funduszy Europejskich ds. Finansowo-Sprawozdawczych
oraz Zarządzania Realizacją EFS

Anna Gręda

podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym

Otrzymują:

1. Powiat Sierpecki, ul. Świętokrzyska 2a, 09-200 Sierpc, e-Doreczenia,
2. Mazowiecka Jednostka Wdrażania Programów Unijnych, ul. Inflancka 4, 00-189 Warszawa, e-Doreczenia
3. a/a.

UCHWAŁA Nr 3.I.2024
RADY POWIATU SIERPECKIEGO
z dnia 7 maja 2024 r.

w sprawie wyboru Starosty Sierpeckiego

Na podstawie art. 12 pkt 2 oraz art. 27 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 107) oraz § 63 ust. 2 pkt 1 Statutu Powiatu Sierpeckiego uchwalonego Uchwałą Nr 22.IV.2018 z dnia 28 grudnia 2018r.. (t.j. Dz. Urz. Woj. Maz. z 2019r., poz. 499) uchwala się, co następuje:

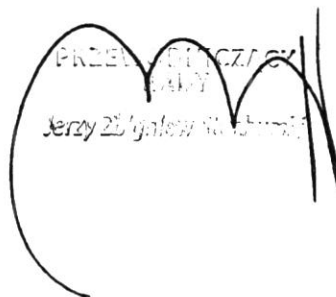
§ 1. W głosowaniu tajnym bezwzględną większością głosów ustawowego składu Rady Powiatu – Starostą Sierpeckim wybrany został

Przemysław Burzyński

§ 2. Protokół Komisji Skrutacyjnej stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY
Jerzy Złogowski

Protokół
Komisji Skrutacyjnej powołanej przez Radę Powiatu Sierpeckiego na
I sesji w dniu 7 maja 2024 roku
z przeprowadzonego głosowania tajnego w sprawie wyboru
Starosty Sierpeckiego

Komisja Skrutacyjna w składzie:

1. Anna Ogrodniczak	– Przewodnicząca Komisji Skrutacyjnej
2. Marcin Kopyciński	– Sekretarz Komisji Skrutacyjnej
3. Maria Lejman	– członek Komisji Skrutacyjnej
4. Szczypecki Sławomir	– członek Komisji Skrutacyjnej
5. Agnieszka Ostrowska	– Członek Komisji Skrutacyjnej

stwierdziła, że:

1. Po obliczeniu wyników przeprowadzonego tajnego głosowania na ogólną liczbę 17 radnych ustawowego składu Rady – na I Sesji Rady Powiatu w Sierpcu obecnych jest 17 radnych, głosowało 17 radnych.
2. Na wniosek Radnych zgłoszonym kandydatem na stanowisko Starosty Sierpeckiego zostali:

Pan Przemysław Burzyński

Ważnych głosów oddano -¹⁷.....

Nieważnych głosów oddano -⁰.....

Pan Andrzej Sławomir Cześnik

Ważnych głosów oddano -¹⁷.....

Nieważnych głosów oddano -⁰.....

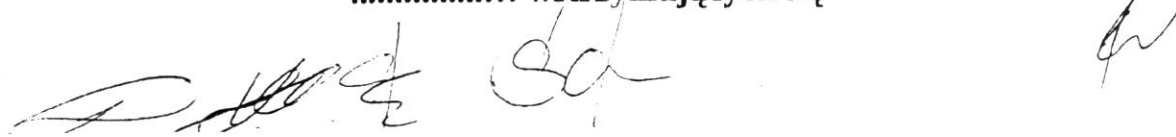
Wyniki głosowania:

Pan Przemysław Burzyński uzyskał następującą ilość głosów:

.....¹⁰..... za wyborem
.....⁸..... przeciw wyborowi
.....⁰..... wstrzymujących się

Pan Andrzej Sławomir Cześnik uzyskał następującą ilość głosów:

.....⁷..... za wyborem
.....⁸..... przeciw wyborowi
.....⁰..... wstrzymujących się

W związku z powyższym Komisja Skrutacyjna stwierdziła, że w głosowaniu tajnym na Starostę Sierpeckiego bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowego składu Rady został wybrany PanPrzemysław Burzyński

Podpisy Komisji

1.Opodmiałek Anna
2.Kopyciński Tomasz
3.Kojman Maria
4.Sierpecki Stanisław
5.Hendelko Andrzej

UCHWAŁA Nr 143.XXVIII.2026
RADY POWIATU SIERPECKIEGO
z dnia 5 lutego 2026 r.

w sprawie powołania Pana Wojciecha Adama Rychtera na Członka Zarządu Powiatu Sierpeckiego – Wicestarosty Sierpeckiego

Na podstawie art. 31 b ust. 1 w związku z art. 27 ust. 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. (Dz. U. z 2025 r., poz. 1684) Rada Powiatu Sierpeckiego, uchwala co następuje:

§ 1. Stwierdza się, że na wniosek Starosty Sierpeckiego w wyniku głosowania tajnego, zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowego składu Rady **Pan Wojciech Adam Rychter został powołany na członka Zarządu Powiatu Sierpeckiego – Wicestarostę Sierpeckiego.**

§ 2. Protokół Komisji Skrutacyjnej stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY
Jerzy Zbigniew Stachurski

Jerzy
Zbigniew
Stachurski

Elektronicznie
podpisany przez Jerzy
Zbigniew Stachurski
Data: 2026.02.10
14:24:01 +01'00'

Protokół
Komisji Skrutacyjnej powołanej przez Radę Powiatu Sierpeckiego
w dniu 5 lutego 2026 r. z przeprowadzonego głosowania tajnego w sprawie
powołania Pana Wojciecha Adama Rychtera na Członka Zarządu Powiatu
Sierpeckiego – Wicestarostę Sierpeckiego

Komisja Skrutacyjna w składzie:

1. Małgorzata Korpolińska - Przewodnicząca Komisji Skrutacyjnej
2. Marcin Kopyciński - Sekretarz Komisji Skrutacyjnej
3. Sławomir Olejniczak - członek Komisji Skrutacyjnej

po sprawdzeniu ważności oddanych w głosowaniu tajnym głosów oraz obliczeniu oddanych głosów Komisja Skrutacyjna stwierdza, że:

- 1) na ogólną liczbę 17 radnych ustawowego składu Rady - na XXVIII sesji Rady Powiatu Sierpeckiego obecnych jest¹⁵..... radnych,
- 2) liczba radnych, którym wydano karty do głosowania:¹⁵.....,
- 3) liczba kart wyjętych z urny¹⁵.....,
- 4) liczba kart nieważnych (*bez pieczęci Powiatu Sierpeckiego, podpisu Przewodniczącego Rady prowadzącego obrady sesji lub inne niż ustalone w regulaminie głosowania*):⁰.....,
- 5) liczba kart ważnych¹⁵.....,
- 6) liczba głosów nieważnych (z kart ważnych).....⁰.....

Wyniki głosowania:

.....⁹..... za powołaniem
.....²..... przeciw powołaniu
.....⁴..... wstrzymują się

W związku z powyższym Komisja Skrutacyjna stwierdza, że w głosowaniu tajnym Pan Wojciech Rychter został powołany na członka Zarządu Powiatu Sierpeckiego – Wicestarostę Sierpeckiego.

Podpisy Komisji

1. *Grochowski M.* - Przewodniczący Komisji Skrutacyjnej
2. *Kopyciński Marcin* - Sekretarz Komisji Skrutacyjnej
3. *Slawomir Olejniczak* - członek Komisji Skrutacyjnej

Na potrzeby głosowania zostało przygotowanych 16 kart do głosowania. W związku z faktem, iż bezpośrednio przed przeprowadzeniem głosowania posiedzenie Rady Powiatu Sierpeckiego opuścił jeden radny, 1 karta pozostała niewykorzystana.

Grochowski M.
Kopyciński Marcin
Slawomir Olejniczak

Bank Spółdzielczy w Starej Białej
09-402 Płock, ul. 1 Maja 7d, lok. 1, tel. (24) 369 52 00

Potwierdzenie wykonania operacji

Z rachunku:

48 9015 0001 2005 0000 0778 0002
Bank Spółdzielczy w Starej Białej
STAROSTWO POWIATOWE W SIERPCU
ul. ŚWIĘTOKRZYSKA 2A 09-200 SIERPC

Na rachunek:

96 1010 1010 0078 1022 3100 0000
WOJEWÓDZKI SĄD ADMINISTRACYJNY W WARSZAWIE WYDZIAŁ I
UL. JASNA 2/4 00-013 WARSZAWA

Szczegóły operacji:

Kwota:

200,00 PLN

Tytuł:

opłata sądowa w związku z wniesieniem przedmiotowej skargi -Powiat Sie
rpecki

Data nadania:

2026-09-10

Data waluty:

2026-09-10

Data księgowania:

2026-09-10

Data utworzenia dokumentu księgowego: 2026-09-10 12:47:57

<https://sprawdz-przelew.pl/9038>

Nr referencyjny:

A0085021126

Rodzaj:

przelew wyjściowy

Dokument sporządzony na podstawie art. 7 Ustawy Prawo Bankowe (Dz.U.2018 poz. 2187 j.t. z późn. zm.). Nie wymaga podpisu ani stempla.
2026-09-10 12:49:10 Id:21.16.02.16